

ZAKON O REŠEVANJU INVESTICIJSKIH PODJETIJ

PREDLOG

EVA: 2026-1611-0034

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejetje predloga zakona

Ocena stanja

Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: BRRD) vzpostavlja enoten evropski okvir za sanacijo in reševanje tako kreditnih institucij kot investicijskih podjetij. Republika Slovenija je BRRD za kreditne institucije prenesla z Zakonom o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21 in nasl.; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB-1), medtem ko za investicijska podjetja celovit prenos do danes ni bil izveden.

ZRPPB-1 v 293. členu kot prehodno rešitev določa, da se prvo in drugo poglavje tega zakona do uveljavitve posebnega zakona smiselno uporabljata za reševanje investicijskih podjetij, pri čemer naloge organa za reševanje opravlja Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija). Ta ureditev je bila ob sprejemu ZRPPB-1 zamišljena kot začasna, a je v veljavi že od leta 2021.

Smiselna uporaba določb, ki so bile pripravljene za kreditne institucije, se je izkazala za problematično z več vidikov. Prvič, bonitetni okvir za investicijska podjetja se je z uveljavitvijo Direktive (EU) 2019/2034 (IFD) in Uredbe (EU) 2019/2033 (IFR) junija 2021 bistveno spremenil. Investicijska podjetja v Republiki Sloveniji niso več zavezana k izpolnjevanju kapitalskih zahtev po Uredbi (EU) št. 575/2013 (CRR) in Direktivi 2013/36/EU (CRD), temveč po posebnem režimu IFD/IFR, ki ga v nacionalni pravni red prenaša Zakon o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij (Uradni list RS, št. 123/21; v nadaljnjem besedilu: ZBNIP). Smiselna uporaba ZRPPB-1, ki se sklicuje na CRD/CRR in Zakon o bančništvu, tako ustvarja pravno negotovost, ker ti sklici za investicijska podjetja ne veljajo neposredno. Drugič, agencija je hkrati pristojni organ za nadzor investicijskih podjetij in organ za reševanje, kar se razlikuje od ureditve za banke, kjer so naloge nadzora in reševanja razdeljene med več organov – Evropsko centralno banko in Banko Slovenije za nadzor ter Enotni odbor za reševanje in Banko Slovenije za reševanje. Smiselna uporaba določb ZRPPB-1, ki predpostavljajo ločenost teh dveh funkcij med različnima organoma, ne odraža dejanskega institucionalnega okvira za investicijska podjetja v Republiki Sloveniji.

V Republiki Sloveniji v okvir BRRD spadata dve borzno posredniški družbi (Ilirika d.d. in Belektron d.o.o.), ki opravljata investicijske storitve in posle za svoj račun in za račun strank ter izpolnjujeta pogoj zagotavljanja ustanovnega kapitala v skladu z 9. členom Direktive (EU) 2019/2034. Čeprav gre za majhen trg z nizko sistemsko pomembnostjo, celovit prenos BRRD za investicijska podjetja ostaja pravna obveznost Republike Slovenije, ki izhaja neposredno iz direktive.

Zakon se ne uporablja za investicijska podjetja, ki v skladu s točko (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU izpolnjujejo pogoje za opredelitev kot kreditna institucija in morajo pridobiti dovoljenje po 8a. členu Direktive 2013/36/EU. Za ta investicijska podjetja velja bančni režim – nadzira jih Evropska centralna banka, rešuje pa jih Enotni odbor za reševanje oziroma Banka Slovenije na podlagi Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank. V Republiki Sloveniji trenutno nobeno investicijsko podjetje ne izpolnjuje teh pogojev.

Zahteve Evropske komisije

Evropska komisija je v okviru pregleda ustreznosti prenosa Direktive (EU) 2019/879 (BRRD II) v letih 2023 in 2024 večkrat opozorila na pomanjkljivosti prenosa BRRD za investicijska podjetja v Republiki Sloveniji. Marca 2023 je Evropska komisija v okviru pilotnega pregleda opozorila, da v 230. členu ZRPPB-1 ni reference na investicijska podjetja, kar pomeni nepopoln prenos prvega in drugega pododstavka sedmega odstavka 48. člena BRRD. Decembra 2023 je Evropska komisija dodatno ugotovila, da ni ustrezno prenesen drugi odstavek 108. člena BRRD. Februarja 2024 je Evropska komisija prosila za nadaljnja pojasnila in opozorila, da morajo sklici na Zakon o bančništvu veljati tudi za investicijska podjetja, za katera ne velja CRD, temveč IFD in IFR.

Ministrstvo za finance je v odgovorih Evropski komisiji pojasnilo mehanizem smiselne uporabe ZRPPB-1 za investicijska podjetja ter na podlagi navedenih opozoril v noveli ZRPPB-1B dodalo prehodno določbo, ki razširja področje uporabe 230. člena na investicijska podjetja, ter spremenilo drugi odstavek 31. člena ZRPPB-1. Čeprav so bila ta pojasnila in popravki sprejeti, iz nadaljnje korespondence z Evropsko komisijo jasno izhaja, da smiselna uporaba bančne zakonodaje za investicijska podjetja dolgoročno ni ustrezna rešitev in da je celovit prenos BRRD v samostojen zakon nujen.

Na potrebo po sistemski ureditvi reševanja investicijskih podjetij so poleg Evropske komisije opozorili tudi Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo ter Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora, ki sta izpostavili, da je prehodna ureditev iz 293. člena ZRPPB-1 nezadostna z vidika pravne varnosti in določnosti.

Razlogi za sprejetje predpisa

Predlog zakona se sprejema iz naslednjih razlogov:

- prvič, zaradi izpolnitve obveznosti celovitega prenosa BRRD za investicijska podjetja v pravni red Republike Slovenije, ki jo Republika Slovenija kot država članica Evropske unije mora zagotoviti, in odprave tveganja uvedbe postopka za ugotavljanje kršitev s strani Evropske komisije;
- drugič, zaradi odprave pravne negotovosti, ki jo povzroča smiselna uporaba določb ZRPPB-1, namenjenih kreditnim institucijam, za investicijska podjetja, ki delujejo v bistveno drugačem bonitetnem okviru;
- tretjič, zaradi jasne in nedvoumne ureditve pristojnosti agencije kot organa za reševanje investicijskih podjetij, vključno z operativno ločenostjo od nadzornih nalog, kar je pogoj za verodostojno izvajanje pooblastil za reševanje in izpolnjevanje zahtev BRRD;
- četrto, zaradi ureditve mehanizma za zbiranje in prenos prispevkov investicijskih podjetij v enotni sklad za reševanje, ki je potreben za izpolnjevanje obveznosti iz Uredbe (EU) št. 806/2014, čeprav trenutno v Republiki Sloveniji ni zavezancev;
- petič, zaradi zagotovitve sorazmernega zakonodajnega okvira, ki ob celovitem prenosu direktive upošteva posebnosti slovenskega trga investicijskih podjetij in omogoča uporabo poenostavljenih obveznosti za majhna in manj kompleksna investicijska podjetja.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilj predloga Zakona o reševanju investicijskih podjetij (ZRIP) je vzpostavitev celovitega in samostojnega pravnega okvira za sanacijo in reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji, s katerim se v pravni red Republike Slovenije v celoti prenaša Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: BRRD), v delu, ki se nanaša na investicijska podjetja.

Republika Slovenija trenutno nima posebnega zakona, ki bi urejal reševanje investicijskih podjetij. Veljavni Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1) v 293. členu določa le, da se prvo in drugo poglavje tega zakona do uveljavitve posebnega zakona smiselno uporabljata za reševanje investicijskih podjetij, pri čemer naloge organa za reševanje opravlja Agencija za trg vrednostnih papirjev. Ta ureditev je bila od začetka zamišljena kot začasna rešitev, ki pa se je izkazala za nezadostno tako z vidika pravne varnosti kot z vidika zahtev prava Evropske unije.

Na pomanjkljivost veljavne ureditve so opozorili Evropska komisija v okviru pregleda prenosa Direktive 2019/879/EU, Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo ter Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Evropska komisija je v letih 2023 in 2024 večkrat izpostavila, da smiselna uporaba določb, namenjenih kreditnim institucijam, za investicijska podjetja ne zagotavlja ustreznega in popolnega prenosa BRRD, zlasti glede sklicev na bonitetni okvir, ki se je za investicijska podjetja od leta 2021 bistveno spremenil z uveljavitvijo Direktive 2019/2034/EU (IFD) in Uredbe 2019/2033/EU (IFR).

S predlogom zakona se zasledujejo naslednji cilji:

- zagotovitev celovitega, neposrednega in pravno jasnega prenosa vseh obveznih določb BRRD za investicijska podjetja, vključno z določbami o načrtovanju sanacije, zgodnjem posredovanju, načrtovanju reševanja, pogojih in instrumentih za reševanje, minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL), financiranju reševanja ter čezmejnem sodelovanju;
- odprava smiselne uporabe ZRPPB-1 za investicijska podjetja, ki je pravno negotova in ne upošteva specifik bonitetnega okvira za investicijska podjetja po IFD/IFR;
- jasna določitev Agencije za trg vrednostnih papirjev kot organa za reševanje investicijskih podjetij z ustrezno operativno ločenostjo od nadzornih nalog, kar je pogoj za učinkovito in verodostojno izvajanje pooblastil za reševanje;
- ureditev mehanizma za zbiranje in prenos prispevkov investicijskih podjetij v enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU;
- zagotovitev sorazmernosti zakonodajnega okvira, ki ob celovitem prenosu BRRD upošteva majhnost in nizko kompleksnost slovenskega trga investicijskih podjetij (v Republiki Sloveniji v okvir BRRD spadata dve borzno posredniški družbi) ter omogoča uporabo poenostavljenih obveznosti.

Doseganje ciljev predloga zakona se bo spremljalo na podlagi naslednjih kazalnikov:

Kazalnik 1: Celovitost prenosa BRRD

Merilo za vrednotenje je uspešno zaključena notifikacija prenosa Direktive 2014/59/EU za investicijska podjetja Evropski komisiji ter odsotnost ugotovitev o nepopolnem ali nepravilnem prenosu v okviru pregledov ustreznosti prenosa, ki jih izvaja Evropska komisija. Kazalnik se bo prvič preveril ob notifikaciji zakona, nato pa ob vsakem pregledu ustreznosti prenosa s strani Evropske komisije.

Kazalnik 2: Priprava načrtov sanacije in načrtov reševanja

Merilo za vrednotenje je delež investicijskih podjetij, ki v šestih mesecih po uveljavitvi zakona pripravijo načrte sanacije v skladu s 13. členom zakona, ter priprava načrtov reševanja s strani agencije za vsa investicijska podjetja v skladu z 22. členom zakona v enem letu po uveljavitvi zakona. Ciljno vrednost za oba kazalnika predstavlja stodstotna pokritost vseh investicijskih podjetij, ki spadajo v področje uporabe zakona.

Kazalnik 3: Določitev zahteve MREL

Merilo za vrednotenje je izdaja odločitev o zahtevi MREL za vsa investicijska podjetja, ki niso subjekti za likvidacijo, v razumnem roku po uveljavitvi zakona. Ciljno vrednost predstavlja izdaja odločitev za vsa zavezana investicijska podjetja.

Kazalnik 4: Operativna pripravljenost agencije

Merilo za vrednotenje je pravočasna izdaja podzakonskih predpisov agencije v šestih mesecih po uveljavitvi zakona, obveščanje Enotnega odbora za reševanje v treh mesecih po uveljavitvi ter zagotovitev operativne ločenosti nalog na področju reševanja od nalog na področju nadzora znotraj agencije. Kazalnik se bo preveril na podlagi rednega letnega poročanja agencije Državnemu zboru Republike Slovenije.

Kazalnik 5: Odsotnost postopkov zaradi kršitev prava Evropske unije

Merilo za vrednotenje je odsotnost novih ugotovitev Evropske komisije o nepopolnem ali nepravilnem prenosu BRRD za investicijska podjetja ter odsotnost uvedbe pilotnega postopka ali postopka za ugotavljanje kršitev iz 258. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s prenosom BRRD za investicijska podjetja.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na naslednjih načelih:

- načelo celovitosti prenosa, v skladu s katerim se v pravni red Republike Slovenije prenesejo vse obvezne določbe BRRD, ki se nanašajo na investicijska podjetja, vključno z določbami o načrtovanju sanacije, zgodnjem posredovanju, načrtovanju reševanja, pogojih in instrumentih za reševanje, zahtevi MREL, financiranju in čezmejnem sodelovanju;

- načelo sorazmernosti, v skladu s katerim zakon ob celovitem prenosu direktive upošteva majhnost in nizko kompleksnost slovenskega trga investicijskih podjetij ter omogoča uporabo poenostavljenih obveznosti glede načrtov sanacije in načrtov reševanja za manjša in manj kompleksna investicijska podjetja;
- načelo usklajenosti z bonitetnim okvirom, v skladu s katerim zakon dosledno upošteva bonitetni okvir za investicijska podjetja, vzpostavljen z Direktivo 2019/2034/EU in Uredbo 2019/2033/EU, ter zagotavlja, da se sklici na bančno zakonodajo in bonitetne zahteve za kreditne institucije nadomestijo s sklici na ustrezno zakonodajo za investicijska podjetja;
- načelo konsistentnosti z domačim pravnim redom, v skladu s katerim zakon po strukturi in sistematiki sledi ureditvi iz ZRPPB-1, kar zagotavlja prepoznavnost in enotnost pravnega okvira za reševanje finančnih institucij v Republiki Sloveniji;
- načelo jasnosti institucionalne ureditve, v skladu s katerim zakon nedvoumno določa agencijo kot organ za reševanje investicijskih podjetij in ureja njene pristojnosti ob upoštevanju dejstva, da agencija hkrati opravlja tudi naloge pristojnega organa za nadzor investicijskih podjetij.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona vsebuje 65 členov, razvrščenih v pet poglavij. Poglavitne rešitve so naslednje:

Agencija kot organ za reševanje investicijskih podjetij

Predlog zakona določa agencijo kot organ za reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji. Agencija mora zagotoviti operativno ločenost nalog na področju reševanja od nalog na področju nadzora ter imeti ustrezne kadrovske in finančne vire. Pri izvajanju nalog upošteva smernice in priporočila Evropskega bančnega organa ter sodeluje z Banko Slovenije, ministrstvom za finance, Evropskim bančnim organom, Enotnim odborom za reševanje in organi za reševanje drugih držav članic.

Uporaba predpisov za investicijska podjetja

Zakon izrecno določa, da se za investicijska podjetja uporabljajo zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, zakon, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij, in Uredba 2019/2033/EU. S tem se odpravlja problem neskladnih sklicev na bančno zakonodajo, ki ga je izpostavila Evropska komisija.

Načrtovanje sanacije in zgodnje posredovanje

Zakon uvaja obveznost investicijskih podjetij pripraviti in posodabljati načrte sanacije z ukrepi za izboljšanje finančnega položaja po znatnem poslabšanju. Načrti vključujejo okvir kazalnikov, scenarije in pogoje za pravočasno izvajanje ukrepov. Agencija oceni načrte in lahko zahteva popravke. Kadar investicijsko podjetje krši ali bo verjetno kršilo bonitetne zahteve, lahko agencija uporabi ukrepe za zgodnje posredovanje, vključno z zahtevo po izvedbi ukrepov iz načrta sanacije, zamenjavi vodstva ali imenovanjem začasnega upravitelja. Za investicijska podjetja, ki so del skupin, se ureja usklajevanje s pristojnimi organi drugih držav članic.

Načrtovanje reševanja in zahteva MREL

Agencija za vsako investicijsko podjetje pripravi načrt reševanja, v katerem opredeli ukrepe za reševanje, oceni rešljivost in ugotovi morebitne ovire za rešljivost. Agencija za investicijska podjetja, ki niso subjekti za likvidacijo, določi zahtevo MREL, ki zagotavlja zadosten znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti za pokritje izgub in dokapitalizacijo v primeru reševanja. Za investicijska podjetja, glede katerih je agencija ugotovila, da so subjekti za likvidacijo, se zahteva MREL lahko določi v nižjem obsegu. Zakon omogoča tudi poenostavitev načrtov reševanja ob upoštevanju načela sorazmernosti.

Pogoji, cilji in instrumenti za reševanje

Zakon določa pet ciljev reševanja, prilagojenih za investicijska podjetja: zagotovitev kontinuitete kritičnih funkcij, preprečitev negativnih učinkov na finančno stabilnost, zaščita javnih sredstev, zaščita strank ter zaščita sredstev in premoženja strank. Ukrepi za reševanje se lahko uporabijo le ob kumulativni izpolnitvi treh pogojev: investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo, ni alternativnih ukrepov in reševanje je v javnem interesu. Agencija lahko uporabi štiri instrumente za reševanje: prodajo poslovanja, premostitveno investicijsko podjetje, izločitev sredstev in reševanje s sredstvi upnikov. Zakon ureja tudi odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti z jasnim zaporedjem ter diskrecijsko izključitev

določenih obveznosti iz bail-in v izjemnih okoliščinah. Za skrajne primere zakon predvideva možnost uporabe državnih instrumentov finančne stabilizacije na podlagi odločitve Vlade Republike Slovenije.

Zaščitni ukrepi

Zakon zagotavlja, da nobeden delničar ali upnik pri reševanju ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v običajnem insolvenčnem postopku. V ta namen se izvede neodvisna ocena obravnave, na podlagi katere so prizadeti upravičeni do plačila razlike. Zakon ureja tudi zaščito nasprotnih strank pri prenosu sredstev, zlasti glede dogovorov o pobotu, jamstev in kritih obveznic.

Financiranje reševanja

Zakon ureja mehanizem za zbiranje in prenos prispevkov investicijskih podjetij v enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo 2015/63/EU. Agencija je pristojna za zbiranje prispevkov in njihov prenos v enotni sklad za reševanje. Čeprav v Republiki Sloveniji trenutno ni investicijskih podjetij, ki bi spadala pod konsolidiran nadzor Evropske centralne banke in bi bila zato zavezana k plačilu prispevkov v enotni sklad za reševanje, zakon vzpostavlja pravno podlago za primer, da bi se tak položaj v prihodnosti spremenil.

Čezmejno reševanje

Zakon ureja sodelovanje agencije z organi za reševanje drugih držav članic, kadar je investicijsko podjetje del čezmejne skupine, ter možnost priznanja postopkov reševanja tretjih držav. Agencija lahko priznavanje zavrne, kadar bi to negativno vplivalo na finančno stabilnost, kadar so potrebni ločeni ukrepi ali kadar upniki v Republiki Sloveniji ne bi bili enako obravnavani.

Sodno varstvo in kazenske določbe

Zoper odločbe agencije je dovoljen postopek sodnega varstva v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov. Tožba zoper odločbo o začetku postopka reševanja ali uporabi instrumentov za reševanje se vloži v 30 dneh od objave in ne zadrži izvršitve. Zadeve so nujne. Zakon določa globe za investicijska podjetja v razponu od 25.000 do 250.000 eurov in za odgovorne osebe od 5.000 do 50.000 eurov za kršitve obveznosti v zvezi z načrtovanjem sanacije, izpolnjevanjem zahteve MREL, vodenjem registra finančnih pogodb in plačilom prispevkov.

Prehodne in končne določbe

Z dnem uveljavitve zakona preneha veljati 293. člen ZRPPB-1. Obstoječi načrti reševanja se štejejo za pripravljene na podlagi tega zakona in se posodobijo v enem letu. Investicijska podjetja pripravijo načrte sanacije v šestih mesecih, agencija pa v enakem roku izda potrebne podzakonske predpise. Agencija v treh mesecih po uveljavitvi zakona obvesti Enotni odbor za reševanje o prevzemu nalog organa za reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predpis ima posledice za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

- Predpis ima še druge učinke za državni proračun in druga javnofinančna sredstva, ki niso zajeti v odgovorih na predhodna vprašanja.**

Predlog zakona nima neposrednih finančnih posledic za državni proračun. Agencija za trg vrednostnih papirjev, ki je z zakonom določena kot organ za reševanje investicijskih podjetij, se financira iz lastnih prihodkov in bo stroške izvajanja nalog po tem zakonu pokrila v okviru obstoječih virov, po potrebi z ustrezno prilagoditvijo taks in pristojbin.

Prispevke v enotni sklad za reševanje plačujejo investicijska podjetja, ne država. Trenutno v Republiki Sloveniji ni investicijskih podjetij, ki bi bila zavezana k plačilu prispevkov v enotni sklad za reševanje, ker nobeno slovensko investicijsko podjetje ne spada pod konsolidiran nadzor nadrejene družbe, ki ga izvaja Evropska centralna banka.

Zakon predvideva možnost uporabe državnih instrumentov finančne stabilizacije (javna finančna podpora za dokapitalizacijo in začasno javno lastništvo), o katerih odloči Vlada Republike Slovenije. Ti instrumenti se lahko uporabijo le kot skrajni ukrepi in v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči. Glede na velikost in naravo slovenskih investicijskih podjetij je verjetnost uporabe teh instrumentov zanemarljiva. V primeru njihove uporabe bi finančne posledice za državni proračun bile odvisne od konkretnih okoliščin in obsega potrebne intervencije, ki jih v tej fazi ni mogoče ovrednotiti.

4. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

Ni podatka.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

5.1 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

/

5.2 Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

IZJAVA O SKLADNOSTI S PRAVNIM REDOM EU

NASLOV PREDPISA RS

Zakon o reševanju investicijskih podjetij

EVA

2026-1611-0034

AKTI EU, KATERIH PRENOS ALI IZVAJANJE SE ZAGOTAVLJA S PREDPISOM RS

Št.	CELEX	Naslov	Zadnjič spremenjen z (CELEX)																								
1	32014L0059	Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta																									
<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td colspan="4" style="text-align: center;">Predpis RS</td> <td colspan="2" style="text-align: center;">Opomba ali</td> <td colspan="4" style="text-align: center;">Akt EU</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;">Člen</td> <td colspan="2" style="text-align: center;">Odstavek</td> <td colspan="2" style="text-align: center;">CELEX akta EU predpisa</td> <td colspan="2" style="text-align: center;">Člen</td> <td colspan="2" style="text-align: center;">Odstavek</td> <td colspan="2" style="text-align: center;">Točka</td> <td colspan="2" style="text-align: center;">Alinea</td> </tr> </table>				Predpis RS				Opomba ali		Akt EU				Člen		Odstavek		CELEX akta EU predpisa		Člen		Odstavek		Točka		Alinea	
Predpis RS				Opomba ali		Akt EU																					
Člen		Odstavek		CELEX akta EU predpisa		Člen		Odstavek		Točka		Alinea															
1				32014L0059	1	1																					

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
2				32014L0059	1	1		
3				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
4				32014L0059	2	1	1	
5				32014L0059	2			
6				32014L0059	3			
7				32014L0059	3			
8				32014L0059	34			
9				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
10				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
11				32014L0059	84			
12				32014L0059	84	4		
13				32014L0059	5			
14				32014L0059	6			
15				32014L0059	9			
16				32014L0059	7			
16				32014L0059	8			

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
17				32014L0059	4			
18				32014L0059	27			
19				32014L0059	28			
20				32014L0059	29			
21				32014L0059	30			
22				32014L0059	10			
23				32014L0059	10	7		
24				32014L0059	11			
25				32014L0059	12			
25				32014L0059	13			
26				32014L0059	4			
27				32014L0059	15			
27				32014L0059	16			
28				32014L0059	17			
28				32014L0059	18			
29				32014L0059	45			

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
29				32014L0059	45b			
29				32014L0059	45c	10		
30				32014L0059	45c			
31				32014L0059	45i			
32				32014L0059	31			
33				32014L0059	32			
34				32014L0059	32	4		
35				32014L0059	36			
36				32014L0059	33a			
37				32014L0059	82			
37				32014L0059	83			
38				32014L0059	59			
38				32014L0059	60			
38				32014L0059	61			
38				32014L0059	62			
39				32014L0059	37			

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
40				32014L0059	43			
40				32014L0059	44			
41				32014L0059	38			
41				32014L0059	39			
42				32014L0059	40			
42				32014L0059	41			
43				32014L0059	42			
44				32014L0059	37	10		
44				32014L0059	56			
44				32014L0059	57			
44				32014L0059	58			
45				32014L0059	68			
45				32014L0059	69			
45				32014L0059	70			
46				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
47				32014L0059	71			

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
48				32014L0059	35			
49				32014L0059	63			
49				32014L0059	64			
49				32014L0059	65			
49				32014L0059	66			
49				32014L0059	67			
50				32014L0059	73			
50				32014L0059	74			
50				32014L0059	75			
51				32014L0059	76			
51				32014L0059	77			
51				32014L0059	78			
51				32014L0059	79			
51				32014L0059	80			
52				32014L0059	5	8		
52				32014L0059	10	8		

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
52				32014L0059	71	7		
53				32014L0059	99			
53				32014L0059	100			
53				32014L0059	101			
53				32014L0059	102			
53				32014L0059	103			
54				32014L0059	87			
55				32014L0059	90			
55				32014L0059	91			
55				32014L0059	92			
56				32014L0059	93			
56				32014L0059	94			
56				32014L0059	95			
56				32014L0059	96			
56				32014L0059	97			
56				32014L0059	98			

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
57				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
58				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
59				32014L0059	85			
60				32014L0059	110			
60				32014L0059	111			
60				32014L0059	112			
60				32014L0059	113			
60				32014L0059	114			
61				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
62				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
63				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
64				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
65				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				

5.3 Prikaz ureditve v posameznih državah članicah Evropske unije

Hrvaška

Direktiva 2014/59/EU je bila v vseh državah članicah prenesena v nacionalni pravni red. Države članice so pri prenosu za investicijska podjetja uporabile različne pristope glede zakonodajne sistematike in institucionalne ureditve. V nadaljevanju so prikazane ureditve na Hrvaškem, v Luksemburgu in v Nemčiji.

Hrvaška je BRRD za kreditne institucije in investicijska podjetja prenesla v enem zakonu – Zakon o sanaciji kreditnih institucij i investicijskih društava (Narodne novine, št. 146/2020, z nadaljnjimi spremembami). Zakon ureja reševanje obeh vrst institucij v istem besedilu, pri čemer v 5. členu izrecno razlikuje med kreditnimi institucijami in investicijskimi podjetji glede uporabe predpisov: za kreditne institucije, nad katerimi Hrvatska narodna banka izvršava pooblastila za reševanje, se uporabljajo predpisi o poslovanju kreditnih institucij, za investicijska podjetja, nad katerimi Hrvatska agencija za nadzor finančnih storitev (HANFA) izvršava pooblastila za reševanje, pa se uporabljajo predpisi o trgu kapitala. Organ za reševanje kreditnih institucij je Hrvatska narodna banka, organ za reševanje investicijskih podjetij pa HANFA. Hrvaški pristop je bil pri pripravi predloga zakona upoštevan kot zgled za ureditev razmerja med nadzorno in reševalno pristojnostjo za investicijska podjetja ter za oblikovanje člena o uporabi predpisov.

Luksemburg

Luksemburg je BRRD prenesel z Zakonom z dne 18. decembra 2015 o ukrepih za reševanje, sanacijo in likvidacijo kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij ter o sistemih jamstva za vloge in odškodninskih shemah za investitorje (Loi du 18 décembre 2015). Zakon celovito ureja tako kreditne institucije kot investicijska podjetja v istem aktu. Organ za reševanje je Commission de Surveillance du Secteur Financier (CSSF), ki je hkrati pristojni organ za nadzor finančnega sektorja v Luksemburgu, vključno z investicijskimi podjetji. CSSF pristojnosti organa za reševanje izvaja prek posebnega sveta za reševanje (conseil de résolution), ki je organizacijsko ločen od nadzornih funkcij. Luksemburški pristop je primerljiv s slovenskim v tem, da je isti organ (CSSF oziroma v slovenskem primeru agencija) hkrati pristojni organ za nadzor in organ za reševanje investicijskih podjetij, pri čemer mora zagotoviti operativno ločenost obeh funkcij.

Nemčija

Nemčija je BRRD prenesla z Zakonom o sanaciji in reševanju institucij (Sanierungs- und Abwicklungsgesetz – SAG), ki je bil sprejet leta 2014 in večkrat spremenjen. SAG ureja reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij v istem zakonu. Organ za reševanje v Nemčiji je Zvezna agencija za stabilizacijo finančnih trgov (Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung – FMSA), ki je bila leta 2018 organizacijsko vključena v Zvezni urad za finančni nadzor (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht – BaFin). BaFin tako opravlja tako nadzorne naloge kot naloge organa za reševanje, pri čemer sta funkciji organizacijsko ločeni. Za investicijska podjetja, ki spadajo v področje uporabe BRRD, veljajo enake določbe SAG kot za kreditne institucije, s prilagoditvami, ki izhajajo iz Direktive 2019/2034/EU (IFD) in Uredbe 2019/2033/EU (IFR).

6. Presoja posledic

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) Predpis ima učinek na uvajanje nove obveznosti, spreminjanje ali ukinjanje obstoječe obveznosti.

– Predpis ima negativen učinek na število trenutno veljavnih obveznosti.

Predlog zakona uvaja nove obveznosti za investicijska podjetja, ki spadajo v področje uporabe zakona, in hkrati ukinja dosedanjo smiselno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank.

Nove obveznosti za investicijska podjetja:

- Predlog zakona investicijskim podjetjem nalaga naslednje obveznosti, ki jih dosedanja ureditev smiselne uporabe ZRPPB-1 ni izrecno in jasno določala:
- priprava in letno posodabljanje načrtov sanacije ter vključitev okvira kazalnikov;
- sodelovanje pri izdelavi načrtov reševanja in predložitve informacij agenciji;

- izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL) ter poročanje agenciji o njeni izpolnitvi;
- vodenje evidenc finančnih pogodb;
- plačilo prispevkov v enotni sklad za reševanje, kadar investicijsko podjetje spada v področje uporabe Uredbe 806/2014/EU.

Nove obveznosti za agencijo:

Agencija pridobi nove obveznosti kot organ za reševanje investicijskih podjetij, zlasti pripravo načrtov reševanja, določanje zahteve MREL, ocenjevanje rešljivosti, izvedbo ukrepov za zgodnje posredovanje in reševanje ter izdajo podzakonskih predpisov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predpis nima posledic na tem področju.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

a) Predpis ima učinek na fizične in pravne osebe, ki opravljajo dejavnost.

– Predpis ima pozitiven učinek na način in organizacijo dela v podjetju.

Predlog zakona vpliva na organizacijo dela investicijskih podjetij, ki spadajo v njegovo področje uporabe, v treh poglavitnih sklopih.

Prvič, investicijska podjetja morajo pripraviti in redno posodabljati načrt sanacije, ki vključuje ukrepe za izboljšanje finančnega položaja po znatnem poslabšanju, okvir kazalnikov za sprožitev teh ukrepov ter analizo scenarijev. Priprava načrta sanacije zahteva vključitev upravljalnega organa, ki mora načrt oceniti in odobriti pred predložitvijo agenciji. To pomeni, da morajo investicijska podjetja vzpostaviti notranje procese za redno spremljanje finančnega položaja z vidika načrta sanacije in zagotoviti, da so kazalniki vgrajeni v sistem upravljanja tveganj.

Drugič, investicijska podjetja morajo voditi evidence finančnih pogodb in na zahtevo agencije poročati o izpolnjevanju zahteve MREL. To zahteva vzpostavitev ustreznih evidenc in poročevalskih mehanizmov, ki jih agencija podrobneje uredi s podzakonskim predpisom.

Tretjič, investicijska podjetja morajo sodelovati pri izdelavi načrta reševanja in agenciji predložiti vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje tega načrta, ter jo nemudoma obvestiti o vseh bistvenih spremembah, ki lahko vplivajo na izvajanje načrta reševanja.

Navedene obveznosti za investicijska podjetja niso povsem nove – izhajajo iz Direktive 2014/59/EU in bi jih investicijska podjetja morala izpolnjevati tudi na podlagi smiselne uporabe ZRPPB-1. Predlog zakona pa zagotavlja jasno pravno podlago za njihovo izvajanje in agenciji omogoča, da z uporabo poenostavljenih obveznosti prilagodi obseg zahtev velikosti in kompleksnosti posameznega investicijskega podjetja, kar zmanjšuje administrativno breme za manjša in manj kompleksna podjetja.

– Predpis ima negativen učinek na stroške poslovanja.

Predlog zakona ima omejen učinek na stroške poslovanja investicijskih podjetij, ki spadajo v njegovo področje uporabe.

Neposredni stroški za investicijska podjetja nastanejo iz naslednjih obveznosti: priprava in letno posodabljanje načrta sanacije, vzpostavitev in vzdrževanje evidenc finančnih pogodb, poročanje agenciji o izpolnjevanju zahteve MREL ter zagotavljanje informacij za izdelavo načrta reševanja. Ti stroški so

pretežno administrativne narave in obsegajo stroške notranjega kadra, ki je zadolžen za pripravo dokumentacije, ter morebitne stroške zunanjega svetovanja pri prvotni pripravi načrta sanacije.

Stroški prispevkov v enotni sklad za reševanje za slovenska investicijska podjetja trenutno ne nastajajo, ker nobeno slovensko investicijsko podjetje ne spada v področje uporabe Uredbe 806/2014/EU. V primeru, da bi se ta položaj spremenil, bi zadevno investicijsko podjetje moralo plačevati letne prispevke v enotni sklad za reševanje, katerih višino izračuna Enotni odbor za reševanje na podlagi Delegirane uredbe 2015/63/EU.

Izpolnjevanje zahteve MREL lahko posredno vpliva na stroške financiranja investicijskega podjetja, kadar bi agencija zahtevo določila na ravni, ki bi od investicijskega podjetja zahtevala izdajo dodatnih kvalificiranih obveznosti. Agencija pri določitvi zahteve MREL upošteva velikost, poslovni model in profil tveganja investicijskega podjetja ter za subjekte za likvidacijo lahko določi nižjo zahtevo.

Predlog zakona agenciji omogoča, da z uporabo poenostavljenih obveznosti prilagodi vsebino in podrobnosti načrtov sanacije in reševanja ter pogostost njihovega posodabljanja velikosti in kompleksnosti posameznega investicijskega podjetja. S tem se zagotavlja sorazmernost regulativnega bremena in omejuje vpliv na stroške poslovanja manjših investicijskih podjetij.

V Republiki Sloveniji v področje uporabe zakona spadata dve borznoposredniški družbi. Glede na njuno velikost in naravo poslovanja se ocenjuje, da bodo skupni dodatni administrativni stroški za posamezno investicijsko podjetje znašali predvidoma med 10.000 in 30.000 eurov letno, pretežno za pripravo in posodabljanje načrta sanacije ter poročanje o MREL. Ti stroški so primerljivi s stroški izpolnjevanja drugih regulativnih obveznosti na področju bonitetnega nadzora.

– Predpis ima pozitiven učinek na pravno varnost.

Predlog zakona bistveno izboljšuje pravno varnost na področju reševanja investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji.

Veljavna ureditev temelji na smiselni uporabi prvega in drugega poglavja Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank za investicijska podjetja, ki jo določa prehodna določba 293. člena ZRPPB-1. Ta ureditev povzroča pravno negotovost iz več razlogov. Prvič, smiselna uporaba zahteva od uporabnika zakona, da sam presodi, katere določbe ZRPPB-1 se smiselno uporabljajo za investicijska podjetja in kako jih je treba prilagoditi, kar pušča širok prostor za različne razlage. Drugič, ZRPPB-1 se sklicuje na bonitetni okvir za kreditne institucije (Direktivo 2013/36/EU, Uredbo 575/2013/EU in Zakon o bančništvu), ki za investicijska podjetja od leta 2021 ne velja več – investicijska podjetja so zavezana k izpolnjevanju zahtev iz Direktive 2019/2034/EU, Uredbe 2019/2033/EU in Zakona o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij. Smiselna uporaba določb z napačnimi bonitetnimi sklici ustvarja pravno tveganje tako za investicijska podjetja kot za agencijo pri izvajanju pooblastil. Tretjič, prehodna ureditev je bila zamišljena kot začasna, a je v veljavi že od

leta 2021, na njeno neustreznost pa so opozorili Evropska komisija, Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo in Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora.

Predlog zakona te pomanjkljivosti odpravlja z jasno, neposredno in celovito ureditvijo, ki investicijskim podjetjem in agenciji zagotavlja nedvoumen pravni okvir za izvajanje obveznosti in pooblastil na področju reševanja. Vsaka obveznost in vsako pooblastilo sta izrecno določena v zakonu, sklici na bonitetne predpise so pravilno usmerjeni na zakonodajo za investicijska podjetja, institucionalna ureditev (agencija kot hkrati nadzorni organ in organ za reševanje) pa je jasno opredeljena. S tem se zmanjšuje tveganje napačne razlage in uporabe ter krepi zaupanje reguliranih subjektov in njihovih strank v predvidljivost pravnega okvira.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predpis nima posledic na tem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predpis nima posledic na tem področju.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predpis nima posledic na tem področju.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Predstavitev sprejetega predpisa

Predlog zakona ureja ozko strokovno področje, ki zadeva omejeno število subjektov – v Republiki Sloveniji v področje uporabe zakona spadata dve borznoposredniški družbi. Glede na to bo predstavitev predpisa prilagojena naravi in obsegu ciljne skupine.

Agencija bo po uveljavitvi zakona izvedla neposredno strokovno predstavitev zakona za obe investicijski podjetji, ki spadata v področje uporabe, v obliki delavnice ali sestanka, na katerem bo pojasnila obveznosti investicijskih podjetij, roke za pripravo načrtov sanacije, zahteve glede MREL in poročanja ter vsebino podzakonskih predpisov, ki jih bo izdala na podlagi zakona. Agencija bo ob tem investicijskim podjetjem zagotovila tudi strokovno podpora pri prvotni pripravi načrtov sanacije.

Ministrstvo za finance bo o sprejetju zakona obvestilo Banko Slovenije in Enotni odbor za reševanje. Agencija bo v treh mesecih po uveljavitvi obvestila Enotni odbor za reševanje o prevzemu nalog organa za reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji.

Širša javna predstavitev predpisa ni predvidena, ker zakon ne ureja pravic ali obveznosti širšega kroga fizičnih ali pravnih oseb. Besedilo zakona bo objavljeno v Uradnem listu Republike Slovenije, obrazložitev predpisa pa bo dostopna na spletnih straneh Državnega zbora.

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Spremljanje izvajanja zakona bo zagotovljeno na naslednjih ravneh.

Agencija kot organ za reševanje investicijskih podjetij bo neposredno spremljala izvajanje zakona v okviru svojih rednih nalog, zlasti glede pravočasnosti priprave načrtov sanacije s strani investicijskih podjetij, priprave načrtov reševanja, določitve zahteve MREL, izdaje podzakonskih predpisov in vzpostavitve evidenc finančnih pogodb.

Ministrstvo za finance bo spremljalo izvajanje zakona z vidika celovitosti prenosa Direktive 2014/59/EU in morebitnih ugotovitev Evropske komisije v okviru pregledov ustreznosti prenosa. Ministrstvo bo prav tako spremljalo morebitne spremembe Direktive 2014/59/EU in ocenjevalo potrebo po prilagoditvi zakona.

Evropski bančni organ bo v okviru svojih pristojnosti spremljal izvajanje BRRD v vseh državah članicah, vključno z Republiko Slovenijo, ter izdajal smernice in priporočila, ki jih bo agencija upoštevala pri izvajanju zakona.

Za spremljanje doseganja ciljev predpisa se uporabijo merila iz poglavja IV tega gradiva (kazalniki za spremljanje doseganja cilja), zlasti celovitost prenosa BRRD, pravočasna priprava načrtov sanacije in reševanja, določitev zahteve MREL, operativna pripravljenost agencije in odsotnost postopkov zaradi kršitev prava Evropske unije.

Agencija bo ministrstvu, pristojnemu za finance, prvič poročala o izvajanju zakona eno leto po njegovi uveljavitvi. Nadaljnje poročanje bo potekalo v okviru rednega letnega poročanja agencije o njenem delu. Ministrstvo za finance bo na podlagi poročila agencije in morebitnih ugotovitev Evropske komisije ocenilo potrebo po prilagoditvi zakona in po potrebi pripravilo predlog sprememb.

7. Prikaz sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predmet sodelovanja z javnostjo.

Datum objave na portalu eDemokracija:
Ni podatka.

Na gradivo so bila podana mnenja, predlogi in pripombe.

V razpravo vključeni subjekti:
Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev

Obrazložitev upoštevanja mnenj, predlogov in pripomb v razpravo vključenih subjektov:
Banka Slovenije

Banka Slovenije je pripombe na osnutek predloga zakona posredovala 4. maja 2026. Pripombe so bile večinoma upoštevane.

Upoštevane pripombe:

- Upoštevana je bila pripomba glede dopolnitve uvodnega dela vladnega gradiva s pojasnilom o investicijskih podjetjih, ki v skladu s točko (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU izpolnjujejo pogoje za opredelitev kot kreditna institucija in zanje velja bančni režim. Prav tako je bilo upoštevano opozorilo glede natančnejšega opisa razdelitve pristojnosti med Evropsko centralno banko, Banko Slovenije in Enotnim odborom za reševanje pri nadzoru in reševanju bank.
- V besedilo zakona so bile vključene naslednje spremembe na podlagi pripomb Banke Slovenije: v 6. člen je bil dodan nov peti odstavek, ki agenciji nalaga sprejem in objavo notranjih pravil o organizaciji funkcije reševanja, po vzoru četrtega odstavka 7. člena ZRPPB-1; v 24. členu je bil preoblikovan drugi odstavek z natančnejšo opredelitvijo kategorij sprememb, o katerih mora investicijsko podjetje obvestiti agencijo; v 29. členu je bila črtana ponovna opredelitev akronima MREL, ki je že opredeljen v 5. členu zakona; v 32. členu je bil izraz »uničevanje vrednosti« zamenjan z izrazom »zniževanje vrednosti«, skladno s terminologijo ZRPPB-1; v 36. členu je bila terminologija mirovanja poenotena z ZRPPB-1 in BRRD (»mirovanje obveznosti plačila ali izročitve«); v 37. in 58. členu je bila dodana obveznost posredovanja odločitev in obvestil v objavo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve; v 44. členu je bil četrti odstavek preoblikovan v izrecno zahtevo po predhodni odločitvi

Evropske komisije o skladnosti z notranjim trgom, po vzoru šestega odstavka 79. člena ZRPPB-1; poimenovanje Enotnega odbora za reševanje je bilo poenoteno z veliko začetnico.

Neupoštevane pripombe:

- Pripomba glede izrecne navedbe lastništva premostitvenega investicijskega podjetja v 42. členu ni bila upoštevana. Ureditev v predlogu zakona je usklajena z ZRPPB-1, ki za premostitveno banko prav tako ne navaja izrecno lastništva, temveč le, da jo ustanovi in upravlja Banka Slovenije. Lastništvo je implicitno pokrito z določbo o ustanovitvi s strani agencije.
- Pripomba glede nedoločnosti izraza »čim večji meri« v 44. členu ni bila upoštevana. Formulacija je usklajena z enako formulacijo v drugem odstavku 79. člena ZRPPB-1 in predstavlja dobesedni prenos točke (a) desetega odstavka 37. člena Direktive 2014/59/EU.

Agencija za trg vrednostnih papirjev

Agencija za trg vrednostnih papirjev v okviru predhodnega usklajevanja na osnutek zakona ni podala pripomb.

Poročilo o sodelovanju z javnostjo:
Ni podatka.

8. Zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona

Pri pripravi predpisa ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

9. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

—
—

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o reševanju investicijskih podjetij

I. POGLAVJE SKUPNE DOLOČBE

1. oddelek Vsebina zakona

1. člen **(predmet zakona)**

(1) Ta zakon ureja:

1. pristojnosti in postopke, ki jih vodi Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija) pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje investicijskih podjetij;
2. načrtovanje sanacije investicijskih podjetij;
3. zgodnje posredovanje v zvezi z investicijskimi podjetji;
4. načrtovanje reševanja investicijskih podjetij;
5. postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje investicijskih podjetij;
6. financiranje ukrepov za reševanje investicijskih podjetij.

(2) S tem zakonom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos prispevkov investicijskih podjetij s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU).

2. člen **(področje uporabe zakona)**

(1) Postopki in ukrepi za reševanje se v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU uporabijo v razmerju do naslednjih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni:

1. investicijskih podjetij;
2. finančnih institucij, ki so podrejene družbe investicijskega podjetja ali finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici ter so vključene v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi;
3. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, ki je podrejen investicijskemu podjetju s sedežem v državi članici;
4. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga, ki je nadrejen investicijskemu podjetju s sedežem v državi članici.

(2) Kadar ta zakon uporablja izraz »subjekt reševanja«, se ta izraz uporablja kot skupni izraz za subjekte iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Ta zakon se ne uporablja za subjekte, ki imajo dovoljenje v skladu s 14. členom Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 648/2012/EU).

3. člen (prenos in izvajanje aktov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L z dne 22. 4. 2024, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU), v delu, ki se nanaša na investicijska podjetja.

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe 806/2014/EU v delu, ki se nanaša na investicijska podjetja.

2. oddelek Opredelitev izrazov

4. člen (reševanje)

Reševanje pomeni uporabo ukrepov za reševanje subjekta reševanja z namenom, da se dosežejo cilji reševanja iz 32. člena tega zakona.

5. člen (drugi izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 22. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 20 z dne 24. 1. 2020, str. 26), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/2033/EU), in za katerega velja zahteva po zagotavljanju ustanovnega kapitala v skladu s prvim odstavkom 9. člena Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 64), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/2034/EU);

2. »finančna institucija« je finančna institucija, kot je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);

3. »nadrejena družba« je nadrejena družba, kot je opredeljena v podtočki (a) 15. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;

4. »podrejena družba« je podrejena družba, kot je opredeljena v 16. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;

5. »finančni holding« je finančni holding, kot je opredeljen v 20. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;

6. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kot je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;

7. »organ za reševanje« je organ države članice, ki je v državi članici pooblaščen in odgovoren za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, ter v Republiki Sloveniji pomeni agencijo, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem investicijskih podjetij na podlagi tega zakona;

8. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali druga javna finančna podpora na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti investicijskega podjetja ali skupine, katere del je tako investicijsko podjetje;

9. »običajni insolvenčni postopek« je postopek prenehanja pravnega subjekta, ki ga v skladu z notranjim pravom uvedejo upravni ali sodni organi, vključno s postopki preventivnega prestrukturiranja, prisilne poravnave, prisilne likvidacije in stečaja, ki se lahko uvedejo zoper gospodarsko družbo v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;

10. »instrumenti za reševanje« so instrumenti iz 39. člena tega zakona;

11. »ukrepi za reševanje« so odločitev o začetku reševanja subjekta reševanja na podlagi tega zakona, uporaba instrumentov za reševanje ali izvajanje pooblastil za reševanje;

12. »minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti« (v nadaljnjem besedilu: zahteva MREL) je zahteva za investicijska podjetja, določena v skladu z 29. členom tega zakona;

13. »kritične funkcije« so dejavnosti, storitve ali posli, katerih prenehanje bi v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje v storitvah, ki so bistvene za realno gospodarstvo, ali bi verjetno povzročilo motnje finančne stabilnosti;

14. »načrt sanacije« je načrt, ki ga pripravi investicijsko podjetje v skladu s 13. členom tega zakona;

15. »načrt reševanja« je načrt, ki ga pripravi agencija v skladu z 22. členom tega zakona;

16. »Enotni odbor za reševanje« je Enotni odbor za reševanje, ustanovljen z Uredbo 806/2014/EU;

17. »enotni sklad za reševanje« je enotni sklad za reševanje, ustanovljen v skladu z Uredbo 806/2014/EU;

18. »subjekt za likvidacijo« je pravna oseba, glede katere je agencija v načrtu reševanja ugotovila, da ne namerava uporabiti ukrepov za reševanje, temveč se bo v zvezi z njo začel običajni insolvenčni postopek;

19. »pravila Evropske unije o državni pomoči« so pravila, določena s 107., 108. in 109. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, ter vsi akti Evropske unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s četrnim odstavkom 108. člena ali 109. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij, ali v Uredbi 2019/2033/EU, razen če je v tem zakonu določeno drugače.

3. oddelek

Pooblastila in odgovornost agencije in drugih organov

6. člen

(agencija kot organ za reševanje)

(1) Agencija je pristojna za izvajanje nalog in pooblastil organa za reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU.

(2) Agencija zagotovi, da so naloge iz prejšnjega odstavka operativno ločene od nalog agencije na področju nadzora investicijskih podjetij v skladu z zakonom, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij, in zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(3) Agencija zagotovi ustrezne kadrovske in finančne vire za izvajanje nalog po tem zakonu.

(4) Agencija pri izvajanju nalog po tem zakonu upošteva smernice in priporočila Evropskega bančnega organa.

(5) Agencija sprejme in na svoji spletni strani objavi notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja.

7. člen **(sodelovanje z drugimi organi)**

(1) Agencija pri izvajanju nalog po tem zakonu sodeluje z:

1. Banko Slovenije;
2. ministrstvom, pristojnim za finance;
3. Evropskim organom za vrednostne papirje in trge;
4. Evropskim bančnim organom;
5. Enotnim odborom za reševanje;
6. organi za reševanje drugih držav članic;
7. pristojnimi organi iz 2. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) ter o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES in razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU).

(2) Agencija in Banka Slovenije si v okviru svojih pristojnosti vzajemno izmenjujeta informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog na podlagi tega zakona in Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank.

(3) Agencija zagotovi ustrezno sodelovanje in usklajevanje z organi iz prvega odstavka tega člena, zlasti kadar je investicijsko podjetje del skupine, ki vključuje kreditno institucijo ali drugo investicijsko podjetje s sedežem v drugi državi članici.

8. člen **(splošna načela za reševanje)**

(1) Agencija pri izvajanju nalog in pooblastil po tem zakonu upošteva naslednja načela:

1. delničarji subjekta reševanja prvi nosijo izgube;
2. upniki subjekta reševanja nosijo izgube po delničarjih v skladu s prednostnim vrstnim redom njihovih terjatev v običajnem insolvenčnem postopku, razen če ta zakon izrecno določa drugače;
3. upravljalni organ in višje vodstvo subjekta reševanja se zamenjata, razen če agencija po presoji vseh okoliščin oceni, da je ohranitev celotnega upravljalnega organa in višjega vodstva ali dela tega organa ali vodstva potrebna za doseganje ciljev reševanja;
4. upravljalni organ in višje vodstvo subjekta reševanja zagotovita vso potrebno pomoč za doseganje ciljev reševanja;

5. fizične in pravne osebe v okviru civilnega ali kazenskega prava odgovarjajo za svojo odgovornost za propad subjekta reševanja v skladu z zakonodajo Republike Slovenije;

6. nobeden upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi se zoper subjekt reševanja začel običajni insolvenčni postopek;

7. z enako prednostno uvrščenimi terjatvami se ravna enako, razen če ta zakon izrecno določa drugače;

8. ukrepi za reševanje se sprejmejo v skladu z zaščitnimi ukrepi, določenimi v tem zakonu.

(2) Kadar je investicijsko podjetje del skupine, agencija ukrepe za reševanje uporabi tako, da se čim bolj zmanjša vpliv na druga podjetja v skupini in na skupino kot celoto ter da se čim bolj zmanjšajo škodljivi vplivi na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji in v drugih državah članicah.

9. člen **(pooblastila agencije za izdajo splošnih aktov)**

(1) Agencija za izvajanje tega zakona izdaja podzakonske predpise in splošne akte, kadar jo ta zakon za to pooblašča.

(2) Agencija z aktom iz prejšnjega odstavka določi uporabo smernic in priporočil Evropskega bančnega organa, kadar ta zakon določa, da se pri izvajanju posameznih določb tega zakona upoštevajo smernice in priporočila Evropskega bančnega organa.

4. oddelek **Uporaba predpisov za investicijska podjetja**

10. člen **(uporaba predpisov)**

(1) Za investicijska podjetja, nad katerimi agencija izvaja pooblastila po tem zakonu, se uporabljajo zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, zakon, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij, in Uredba 2019/2033/EU, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Za vprašanja v zvezi z reševanjem investicijskih podjetij, ki jih ta zakon ne ureja, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, pri čemer se:

1. sklicevanja na Banko Slovenije razumejo kot sklicevanja na agencijo;
2. sklicevanja na banko razumejo kot sklicevanja na investicijsko podjetje;
3. sklicevanja na zakon, ki ureja bančništvo, razumejo kot sklicevanja na zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov in zakon, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij;
4. sklicevanja na Uredbo 575/2013/EU razumejo kot sklicevanja na Uredbo 2019/2033/EU;
5. sklicevanja na Direktivo 2013/36/EU razumejo kot sklicevanja na Direktivo 2019/2034/EU.

5. oddelek **Varovanje zaupnosti informacij in sodelovanje z drugimi organi**

11. člen **(varovanje zaupnosti)**

(1) Za izvajanje tega zakona so zaupne informacije vse informacije, ki jih agencija v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil na podlagi tega zakona pridobi o investicijskem podjetju ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od investicijskega podjetja bodisi od drugih oseb oziroma jih izdelata za izvajanje nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem investicijskih podjetij.

(2) Zaupne informacije, ki jih agencija pridobi pri izvajanju nalog po tem zakonu, se ne smejo razkriti nobeni osebi ali organu, razen v povzeti ali zbirni obliki, tako da posameznega investicijskega podjetja ni mogoče prepoznati, ali kadar ta zakon ali drug zakon izrecno določa drugače.

(3) Obveznost varovanja zaupnosti iz prejšnjega odstavka velja za vse osebe, ki opravljajo ali so opravljale naloge na podlagi tega zakona, vključno z zunanjimi strokovnjaki, ki jih agencija vključi v izvajanje nalog po tem zakonu.

(4) Zaupne informacije, ki jih agencija prejme od organov za reševanje ali pristojnih organov drugih držav članic, se smejo razkriti le s predhodnim izrecnim soglasjem organa, ki je informacije posredoval, in le za namene, za katere je ta organ dal soglasje.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena agencija razkrije zaupne informacije na podlagi zahteve sodišča v okviru postopka sodnega varstva zoper odločbe agencije, izdane na podlagi tega zakona, ali v drugem sodnem postopku, ki se vodi v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil agencije na podlagi tega zakona, ter na podlagi zahteve sodišča, državnega tožilstva ali policije v predkazenskem ali kazenskem postopku.

12. člen **(izmenjava informacij)**

(1) Agencija lahko zaupne informacije izmenjuje z naslednjimi organi, kadar je to potrebno za izvajanje nalog na podlagi tega zakona:

1. Banko Slovenije;
2. ministrstvom, pristojnim za finance;
3. Evropskim organom za vrednostne papirje in trge;
4. Evropskim bančnim organom;
5. Enotnim odborom za reševanje;
6. organi za reševanje in pristojnimi organi drugih držav članic;
7. Evropsko centralno banko, kadar izvaja naloge na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013;
8. sistemi jamstva za vloge in odškodninski shemami za investitorje držav članic, kadar je to potrebno za izvajanje njihovih nalog.

(2) Izmenjava informacij iz prejšnjega odstavka se izvaja pod pogojem, da je ta izmenjava potrebna za opravljanje nalog organa prejemnika in da organ prejemnik zagotavlja enakovredno raven varovanja zaupnosti informacij.

(3) Agencija lahko zaupne informacije, ki jih prejme od organov iz prvega odstavka tega člena, uporabi izključno pri izvajanju nalog, ki jih ima na podlagi tega zakona, v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki so neposredno povezani z izvajanjem teh nalog, ali v anonimni oziroma zbirni obliki.

II. POGLAVJE **NAČRTOVANJE SANACIJE IN ZGODNJE POSREDOVANJE**

1. oddelek
Načrtovanje sanacije

13. člen
(načrt sanacije)

(1) Investicijsko podjetje, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, pripravi in posodablja načrt sanacije z ukrepi, ki jih mora sprejeti za izboljšanje svojega finančnega položaja po znatnem poslabšanju.

(2) Agencija zagotovi, da investicijska podjetja svoje načrte sanacije posodobijo vsaj enkrat letno ali po spremembi pravne ali organizacijske strukture investicijskega podjetja, njegovega poslovanja ali finančnega položaja, ki bi lahko bistveno vplivala na načrt sanacije ali zaradi katere bi ga bilo treba spremeniti.

(3) Načrti sanacije ne predvidevajo dostopa do izredne javnofinančne pomoči.

(4) Načrti sanacije vključujejo informacije iz oddelka A Priloge Direktive 2014/59/EU. Načrti sanacije vključujejo tudi ukrepe, ki bi jih investicijsko podjetje lahko sprejelo, če so izpolnjeni pogoji za zgodnje posredovanje iz 18. člena tega zakona.

(5) Načrt sanacije vključuje ustrezne pogoje in postopke za zagotovitev pravočasnega izvajanja postopkov sanacije in različnih možnosti sanacije. V načrtu sanacije se preuči vrsta scenarijev o resnih makroekonomskih in finančnih težavah, ki so pomembne za specifične okoliščine zadevnega investicijskega podjetja, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter specifičnimi težavami posamezne pravne osebe.

(6) Upravljalni organ investicijskega podjetja oceni in odobri načrt sanacije, preden ga predloži agenciji.

14. člen
(ocena načrtov sanacije)

(1) Investicijska podjetja predložijo načrte sanacije agenciji v pregled.

(2) Agencija v šestih mesecih po predložitvi načrta ta načrt pregleda in oceni, v kakšnem obsegu izpolnjuje zahteve iz prejšnjega člena in naslednja merila:

1. z izvajanjem dogovorov, predlaganih v načrtu, se bosta precej verjetno ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in finančni položaj investicijskega podjetja;

2. načrt in posebne možnosti v načrtu se bodo precej verjetno hitro in učinkovito izvajali tudi v primerih finančnih težav, pri čemer se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem.

(3) Kadar agencija oceni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo izvajanje, o svoji oceni obvesti investicijsko podjetje in od njega zahteva, da v roku dveh mesecev predloži popravljen načrt, v katerem je prikazano, kako so te pomanjkljivosti ali ovire odpravljene.

(4) Kadar agencija meni, da popravljeni načrt pomanjkljivosti in ovir ne odpravlja ustrezno, lahko investicijsko podjetje usmeri k določenim spremembam načrta.

15. člen

(kazalniki načrta sanacije)

(1) Agencija zahteva, da vsak načrt sanacije vključuje okvir kazalnikov, ki ga pripravi investicijsko podjetje in ki določa, kdaj se lahko izvedejo ustrezni ukrepi iz načrta. Kazalniki lahko kvalitativno ali kvantitativno prikazujejo finančni položaj investicijskega podjetja in jih je enostavno spremljati. Agencija zagotovi, da investicijska podjetja vzpostavijo ustrezne mehanizme za redno spremljanje kazalnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko investicijsko podjetje ukrepa v skladu z načrtom sanacije, tudi če pogoji za zadevni kazalnik niso izpolnjeni, vendar upravljalni organ investicijskega podjetja meni, da je glede na razmere to primerno, ali pa ne ukrepa, če upravljalni organ meni, da glede na razmere to ni primerno. O odločitvi o ukrepanju ali neukrepanju se nemudoma obvesti agencijo.

16. člen (načrt sanacije skupine)

(1) Kadar je investicijsko podjetje nadrejena družba v skupini, agencija zagotovi, da ta nadrejena družba pripravi in agenciji predloži načrt sanacije skupine. Načrt sanacije skupine vključuje načrt sanacije za skupino kot celoto in opredeli ukrepe, ki se lahko sprejmejo na ravni nadrejene družbe in vsakega posameznega subjekta v skupini.

(2) Kadar je investicijsko podjetje podrejena družba v skupini, katere nadrejena družba ima sedež v drugi državi članici, agencija sodeluje s konsolidacijskim nadzornikom pri oceni načrta sanacije skupine v skladu z 8. členom Direktive 2014/59/EU.

(3) Za načrt sanacije skupine se smiselno uporabljajo določbe 13. do 15. člena tega zakona.

17. člen (poenostavljene obveznosti za načrtovanje sanacije)

(1) Agencija lahko ob upoštevanju vpliva, ki bi ga imelo prenehanje investicijskega podjetja zaradi njegove narave, velikosti in medsebojne povezanosti z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, določi poenostavljene obveznosti glede vsebine in podrobnosti načrtov sanacije ter roka za njihovo pripravo in posodabljanje.

(2) Agencija vsaj enkrat letno preveri, ali so pogoji za poenostavljene obveznosti iz prejšnjega odstavka še izpolnjeni.

(3) Poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena se lahko kadarkoli prekličejo.

(4) Poenostavljene obveznosti ne vplivajo na pooblastila agencije za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje iz 18. do 20. člena tega zakona.

2. oddelek
Zgodnje posredovanje

18. člen (ukrepi za zgodnje posredovanje)

Če investicijsko podjetje krši ali bo v bližnji prihodnosti verjetno kršilo zahteve iz Uredbe 2019/2033/EU, zakona, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij, ali zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, lahko agencija med drugim zahteva, da investicijsko podjetje:

1. izvede enega ali več dogovorov ali ukrepov iz načrta sanacije ali v skladu s 13. členom tega zakona posodobi načrt sanacije, kadar so okoliščine, ki so povzročile zgodnje posredovanje, drugačne od predpostavk v prvotnem načrtu sanacije, in izvede enega ali več dogovorov ali ukrepov iz posodobljenega načrta sanacije v določenem roku;
2. pripravi program za obnovo uspešnega poslovanja;
3. skliče skupščino delničarjev ali, če investicijsko podjetje te zahteve ne izpolni, jo skliče agencija ter v obeh primerih določi dnevni red in zahteva, da se določene odločitve obravnavajo in sprejmejo;
4. pripravi načrt za prestrukturiranje dolgov;
5. spremeni poslovno strategijo investicijskega podjetja;
6. spremeni pravno ali operativno strukturo investicijskega podjetja;
7. agenciji predloži vse informacije, potrebne za posodobitev načrta reševanja in pripravo morebitnega vrednotenja sredstev in obveznosti investicijskega podjetja v skladu s 35. členom tega zakona.

19. člen **(zamenjava višjega vodstva ali upravljalnega organa)**

(1) V primeru znatnega poslabšanja finančnega stanja investicijskega podjetja ali resnih kršitev zakonov, drugih predpisov ali statuta investicijskega podjetja ali resnih upravnih nepravilnosti, pri čemer drugi ukrepi, sprejeti v skladu z 18. členom tega zakona, niso zadostni za izboljšanje stanja, lahko agencija zahteva, da se odstavi celotno višje vodstvo ali upravljalni organ investicijskega podjetja ali njuni posamezniki.

(2) Novo višje vodstvo ali upravljalni organ se imenujeta v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, in zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, odobri ali potrdi pa ju agencija.

20. člen **(začasni upravitelj)**

(1) Če agencija meni, da zamenjava višjega vodstva ali upravljalnega organa iz prejšnjega člena ne zadostuje za ureditev razmer, lahko imenuje enega ali več začasnih upraviteljev v investicijskem podjetju. Agencija lahko sorazmerno z okoliščinami imenuje začasnega upravitelja, ki bodisi začasno zamenja upravljalni organ investicijskega podjetja bodisi z njim začasno sodeluje, kar agencija določi ob imenovanju.

(2) Agencija ob imenovanju začasnega upravitelja določi tudi njegova pooblastila in zahteve za upravljalni organ investicijskega podjetja o posvetovanju z začasnim upraviteljem ali pridobitvi njegove privolitve pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov.

(3) Agencija javno objavi imenovanje vsakega začasnega upravitelja, razen če ta ni pooblaščen za zastopanje investicijskega podjetja.

(4) Agencija zagotovi, da je začasni upravitelj ustrezno usposobljen in da nima navzkrižja interesov.

(5) Začasni upravitelj ni imenovan za več kot eno leto. To obdobje se lahko izjemoma podaljša, če so pogoji za imenovanje začasnega upravitelja še naprej izpolnjeni.

(6) Imenovanje začasnega upravitelja ne posega v pravice delničarjev v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

21. člen
(usklajevanje ukrepov za zgodnje posredovanje v zvezi s skupinami)

(1) Če so izpolnjeni pogoji za uvedbo zahtev iz 18. člena tega zakona ali imenovanje začasnega upravitelja v skladu z 20. členom tega zakona v zvezi z nadrejeno družbo, ki je investicijsko podjetje, agencija o tem obvesti Evropski bančni organ in se posvetuje z drugimi pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornikov.

(2) Agencija po obvestitvi in posvetovanju odloči, ali bo v zvezi z zadevnim investicijskim podjetjem uporabila katerega od ukrepov iz 18. do 20. člena tega zakona, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Odločitev sporoči drugim pristojnim organom v okviru kolegija nadzornikov in Evropskemu bančnemu organu.

III. POGLAVJE
REŠEVANJE

1. oddelek
Načrtovanje reševanja

22. člen
(načrt reševanja)

(1) Agencija pripravi načrt reševanja za vsako investicijsko podjetje, ki ni del skupine, nad katero se izvaja konsolidirani nadzor. V načrtu reševanja so določeni ukrepi za reševanje, ki jih lahko sprejme agencija, če investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje za reševanje.

(2) Pri pripravi načrta reševanja agencija ugotovi morebitne bistvene ovire za reševanje ter po potrebi in če je to sorazmerno navede ustrezne ukrepe za njihovo odpravo v skladu z 28. členom tega zakona.

(3) V načrtu reševanja se upoštevajo ustrezni scenariji, vključno s tem, da je propad lahko omejen na posamezni primer ali se zgodi v času splošne finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema. Načrt reševanja ne predvideva:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih v skladu s tem zakonom
2. kakršne koli izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali
3. kakršne koli likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(4) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave investicijskega podjetja, njegove poslovne dejavnosti ali njegovega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno, agencija preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi.

(5) Agencija povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja pošlje investicijskemu podjetju.

23. člen
(vsebina načrta reševanja)

- (1) Načrt reševanja vključuje zlasti:
1. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja;
 2. povzetek bistvenih sprememb investicijskega podjetja od zadnje posodobitve načrta reševanja;
 3. prikaz, kako bi se lahko kritične funkcije in glavna poslovna področja pravno in ekonomsko ločila od drugih funkcij, da se zagotovi kontinuiteta ob propadu investicijskega podjetja;
 4. oceno časovnega okvira za izvajanje vsakega bistvenega vidika načrta reševanja;
 5. podroben opis ocene rešljivosti v skladu z 27. členom tega zakona;
 6. opis ukrepov, potrebnih za odpravo ali zmanjšanje ovir za rešljivost, ugotovljenih na podlagi ocene rešljivosti;
 7. opis postopkov za določanje vrednosti in tržljivosti kritičnih funkcij, glavnih poslovnih področij in sredstev investicijskega podjetja;
 8. podroben opis ureditev za zagotovitev, da so informacije, zahtevane na podlagi 24. člena tega zakona, posodobljene in na voljo agenciji;
 9. pojasnilo, kako bi se lahko možnosti za reševanje financirale, ne da bi se predvidela kakršna koli izredna javnofinančna pomoč;
 10. podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile za različne možne scenarije;
 11. opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranjanje nemotenega izvajanja operativnih postopkov investicijskega podjetja, vključno z digitalno operativno odpornostjo;
 12. kadar je ustrezno, mnenje investicijskega podjetja o načrtu reševanja.

(2) Agencija zagotovi, da se načrt reševanja pripravi na podlagi informacij iz oddelka B Priloge Direktive 2014/59/EU.

24. člen **(sodelovanje investicijskega podjetja pri izdelavi načrta reševanja)**

- (1) Agencija lahko od investicijskega podjetja zahteva, da:
1. v potrebnem obsegu sodeluje pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja ter
 2. predloži vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja.
- (2) Investicijsko podjetje nemudoma obvesti agencijo o vsaki spremembi pravne ali organizacijske sestave, poslovne dejavnosti ali finančnega položaja, ki lahko bistveno vpliva na način izvajanja načrta reševanja.

25. člen **(načrt reševanja skupine)**

- (1) Kadar je investicijsko podjetje nadrejena družba v skupini, agencija kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic sprejme in posodablja načrt reševanja skupine.
- (2) V načrtu reševanja skupine so določeni ukrepi za reševanje, ki jih je treba sprejeti v zvezi s skupino kot celoto ali posameznimi subjekti v skupini.
- (3) Agencija si mora prizadevati, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje v štirih mesecih po pošiljanju informacij sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Če v štirih mesecih skupna odločitev ni sprejeta, agencija sama sprejme odločitev v zvezi z načrtom reševanja skupine.

(4) Za načrt reševanja skupine se smiselno uporabljajo določbe 22. do 24. člena tega zakona.

26. člen (poenostavljeni načrt reševanja)

(1) Agencija lahko ob upoštevanju vpliva, ki bi ga imelo prenehanje investicijskega podjetja zaradi njegove narave, velikosti in medsebojne povezanosti z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, določi poenostavljene obveznosti glede vsebine in podrobnosti načrtov reševanja ter roka za njihovo pripravo in posodabljanje.

(2) Agencija vsaj enkrat letno preveri, ali so pogoji za poenostavljene obveznosti iz prejšnjega odstavka še izpolnjeni.

(3) Poenostavljene obveznosti se lahko kadarkoli prekličejo.

(4) Poenostavljene obveznosti ne vplivajo na pooblastila agencije za pripravo in vzdrževanje postopkov za izvajanje odločitve o reševanju v zvezi z zadevnim investicijskim podjetjem.

27. člen (ocena rešljivosti)

(1) Agencija ob pripravi ali posodobitvi načrta reševanja oceni, v kolikšni meri je investicijsko podjetje rešljivo, ne da bi se predvidela kakršna koli izredna javnofinančna pomoč ali izredna likvidnostna pomoč centralne banke.

(2) Investicijsko podjetje se šteje za rešljivo, če agencija oceni, da je mogoče investicijsko podjetje bodisi likvidirati v okviru običajnega insolvenčnega postopka bodisi reševati z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanjem pooblastil za reševanje v zvezi z investicijskim podjetjem, pri čemer se v čim večji meri preprečijo resnejši negativni učinki na finančni sistem, tudi v primerih splošne finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema, ter zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij, ki jih opravlja investicijsko podjetje.

(3) Agencija Evropskemu bančnemu organu sporoči rezultate ocene rešljivosti na način in v rokih, ki jih določi Evropski bančni organ.

28. člen (ukrepi za odpravo ovir za rešljivost)

(1) Če agencija na podlagi ocene rešljivosti iz prejšnjega člena ugotovi bistvene ovire za rešljivost investicijskega podjetja, o tem pisno obvesti investicijsko podjetje in mu v roku štirih mesecev omogoči, da predlaga ukrepe za odpravo teh ovir.

(2) Agencija po preučitvi ukrepov, ki jih predlaga investicijsko podjetje, oceni, ali ti ukrepi učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo bistvene ovire za rešljivost.

(3) Če agencija oceni, da ukrepi iz prejšnjega odstavka ovir za rešljivost ne zmanjšujejo ali odpravljajo učinkovito, lahko zahteva, da investicijsko podjetje sprejme alternativne ukrepe, in o tem pisno obvesti investicijsko podjetje.

- (4) Agencija lahko za namene prejšnjega odstavka med drugim zahteva, da investicijsko podjetje:
1. pregleda sporazume o financiranju znotraj skupine ali sklene storitvene pogodbe za zagotovitev kritičnih funkcij;
 2. omeji največjo posamično in skupno izpostavljenost;
 3. omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;
 4. spremeni svojo pravno ali operativno strukturo z namenom zmanjšanja kompleksnosti in zagotovitve, da se kritične funkcije lahko pravno in ekonomsko ločijo od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
 5. izda kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje zahteve MREL.

2. oddelek Zahteva MREL

29. člen **(minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)**

(1) Investicijsko podjetje ves čas izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki ga z odredbo določi agencija.

(2) Zahteva MREL se izrazi kot odstotek skupnega zneska izpostavljenosti tveganju in kot odstotek mere izpostavljenosti iz količnika finančnega vzvoda. Za investicijska podjetja, za katera velja Uredba 2019/2033/EU, se sklicevanja na 92. člen Uredbe 575/2013/EU v zvezi s kapitalskimi zahtevami razlagajo v skladu s tretjim odstavkom 45. člena Direktive 2014/59/EU.

(3) Obveznosti se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje zahteve MREL le, kadar izpolnjujejo pogoje iz 72a. člena, 72b. člena, razen točke (d) drugega odstavka 72b. člena, in 72c. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, se upoštevajo pri izpolnjevanju zahteve MREL le, kadar je znesek glavnice obveznosti v času izdaje znan, fiksni ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, ali kadar dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti ali reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter ni večja od prvotno plačanega zneska.

30. člen **(določitev zahteve MREL)**

(1) Agencija določi zahtevo MREL za vsako investicijsko podjetje, ki ni subjekt za likvidacijo, na podlagi naslednjih meril:

1. potrebe po zagotovitvi, da se investicijsko podjetje lahko reši z uporabo instrumentov za reševanje, vključno z instrumentom odpisa in konverzije, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;
2. potrebe po zagotovitvi, da imata investicijsko podjetje in po potrebi njegove podrejene družbe zadosten kapital in kvalificirane obveznosti za pokritje izgub in ponovno vzpostavitev količnikov kapitala na potrebno raven;
3. potrebe po zagotovitvi zadostnega kapitala in kvalificiranih obveznosti tudi v primeru, da so določeni razredi obveznosti izključeni iz instrumenta odpisa ali konverzije v skladu s tretjim odstavkom 40. člena tega zakona;
4. velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja investicijskega podjetja;
5. obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad investicijskega podjetja na finančno stabilnost.

(2) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba sprejeti ukrepe za reševanje ali izvajati pooblastilo za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, je zahteva MREL enaka znesku, ki zadostuje za:

1. pokritje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpelo investicijsko podjetje;
2. dokapitalizacijo investicijskega podjetja do ravni, ki mu omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in izvajanje dejavnosti v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta.

(3) Agencija lahko za investicijsko podjetje, za katero je v načrtu reševanja ugotovila, da je subjekt za likvidacijo, določi zahtevo MREL le v obsegu, ki je potreben za pokritje izgub iz 1. točke prejšnjega odstavka. Pri tej oceni agencija upošteva zlasti morebiten vpliv na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

(4) Kadar agencija za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko razumno pričakuje, da bodo v celoti ali delno izključeni iz instrumenta odpisa ali konverzije v skladu s tretjim odstavkom 40. člena tega zakona ali da bi se lahko v okviru delnega prenosa v celoti prenesli na prevzemnika, odloči, da se zahteva MREL izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za pokritje zneska izključenih obveznosti in za izpolnitev pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vsaka odločitev agencije o določitvi zahteve MREL vsebuje obrazložitev ter se redno preverja, da se upoštevajo morebitne spremembe v zvezi z zahtevami na podlagi zakona, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij.

(6) Agencija pri določitvi zahteve MREL določi ustrezen prehodni rok za njeno izpolnitev, ki ni daljši od štirih let po sporočanju odločitve investicijskemu podjetju.

(7) Agencija odločitev o zahtevi MREL sporoči investicijskemu podjetju.

31. člen **(izpolnjevanje zahteve MREL in poročanje)**

(1) Investicijska podjetja zahtevo MREL izpolnjujejo z instrumenti kapitala in kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega in četrtega odstavka 29. člena tega zakona.

(2) Investicijsko podjetje poroča agenciji o višini in sestavi kapitala in kvalificiranih obveznosti na način in v rokih, ki jih agencija določi s podzakonskim predpisom.

(3) Agencija lahko zahteva od investicijskega podjetja javno razkritje informacij o izpolnjevanju zahteve MREL.

(4) Agencija podrobneje uredi vsebino, obseg in način poročanja iz drugega odstavka tega člena s podzakonskim predpisom.

3. oddelek **Pogoji za reševanje in predhodno vrednotenje**

32. člen **(cilji reševanja)**

(1) Agencija pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje upošteva naslednje cilje reševanja:

1. zagotovitev kontinuitete kritičnih funkcij;
2. preprečitev resnejših negativnih učinkov na finančno stabilnost, zlasti s preprečevanjem prenosa negativnih učinkov in z ohranjanjem tržne discipline;
3. zaščita javnih sredstev z zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči;
4. zaščita strank investicijskega podjetja, kadar je to ustrezno;
5. zaščita sredstev in premoženja strank.

(2) Agencija si pri uresničevanju ciljev iz prejšnjega odstavka prizadeva čim bolj zmanjšati stroške reševanja in se izogibati zniževanju vrednosti, razen če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja.

33. člen **(pogoji za reševanje)**

(1) Agencija lahko v zvezi z investicijskim podjetjem uporabi ukrepe za reševanje le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo;
2. ob upoštevanju časovnih in drugih ustreznih okoliščin ni mogoče razumno pričakovati, da bi kateri koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja, nadzorniški ukrepi, vključno z ukrepi za zgodnje posredovanje, ali odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v zvezi z investicijskim podjetjem v ustreznem roku preprečili propad investicijskega podjetja;
3. ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

(2) Ukrepi za reševanje se štejejo za potrebne zaradi zaščite javnega interesa, če so potrebni za doseganje enega ali več ciljev reševanja iz prejšnjega člena in so za doseganje teh ciljev sorazmerni ter če se s prenehanjem investicijskega podjetja v okviru običajnega insolvenčnega postopka ti cilji ne bi dosegli v enaki meri.

34. člen **(ugotavljanje propada)**

(1) Za investicijsko podjetje se šteje, da propada ali bo verjetno propadlo, če je izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

1. investicijsko podjetje krši ali obstajajo objektivni elementi, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da bo investicijsko podjetje v bližnji prihodnosti kršilo zahteve za nadaljnje dovoljenje na način, ki bi upravičil odvzem dovoljenja s strani agencije;
2. sredstva investicijskega podjetja so manjša od njegovih obveznosti ali obstajajo objektivni elementi, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da bodo sredstva investicijskega podjetja v bližnji prihodnosti manjša od njegovih obveznosti;
3. investicijsko podjetje ni sposobno ali obstajajo objektivni elementi, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da investicijsko podjetje v bližnji prihodnosti ne bo sposobno poravnati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti;
4. investicijsko podjetje potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primerih iz drugega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na 4. točko prejšnjega odstavka se za investicijsko podjetje ne šteje, da propada ali bo verjetno propadlo, zgolj zato, ker je bila odobrena izredna javnofinančna pomoč v eni od naslednjih oblik:

1. državno jamstvo za likvidnostna posojila, ki jih dodeli centralna banka pod svojimi pogoji;

2. državno jamstvo za na novo izdane obveznosti ali
3. preventivna dokapitalizacija pod pogoji, določenimi v pravilih Evropske unije o državni pomoči.

(3) Agencija o ugotovitvi iz prvega odstavka tega člena nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

35. člen **(vrednotenje za namene reševanja)**

(1) Pred uporabo ukrepov za reševanje ali izvajanjem pooblastila za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti agencija zagotovi, da se izvede pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti investicijskega podjetja.

(2) Vrednotenje iz prejšnjega odstavka izvede oseba, ki je neodvisna od katerega koli javnega organa, vključno z agencijo, in od investicijskega podjetja.

(3) Kadar neodvisno vrednotenje v skladu s prejšnjim odstavkom ni mogoče, lahko agencija izvede začasno vrednotenje sredstev in obveznosti investicijskega podjetja. Začasno vrednotenje vključuje rezervo za morebitne dodatne izgube.

(4) Vrednotenje je sestavni del odločitve o uporabi instrumentov za reševanje ali izvajanju pooblastila za odpis ali konverzijo. Vrednotenje se ne more samostojno izpodbijati, temveč je predmet preizkusa skupaj z odločitvijo o uporabi ukrepov za reševanje.

(5) Če se končno neodvisno vrednotenje razlikuje od začasnega vrednotenja iz tretjega odstavka tega člena, agencija zagotovi ustrezno prilagoditev.

36. člen **(mirovanje obveznosti plačila ali izročitve)**

(1) Agencija lahko od trenutka, ko ugotovi, da investicijsko podjetje izpolnjuje pogoja iz 1. in 2. točke prvega odstavka 33. člena tega zakona, za obdobje od objave odločitve o mirovanju do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odredi mirovanje obveznosti plačila ali izročitve investicijskega podjetja iz katerih koli pogodb, katerih pogodbenica je.

(2) Agencija pri odločanju o odreditvi mirovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka upošteva možni vpliv odreditve na pravilno delovanje finančnih trgov.

(3) Iz mirovanja obveznosti iz prvega odstavka tega člena so izvzete:

1. obveznosti do sistemov in upravljavcev sistemov, določenih na podlagi zakona, ki ureja dokončnost poravnave, vključno z drugimi udeleženci teh sistemov;
2. obveznosti do centralnih nasprotnih strank, pooblaščenih v Evropski uniji, in centralnih nasprotnih strank tretjih držav, ki jih prizna Evropski organ za vrednostne papirje in trge;
3. obveznosti do centralnih bank.

(4) Agencija o odločitvi glede odreditve mirovanja obveznosti nemudoma in pred sprejetjem odločitve o reševanju obvesti investicijsko podjetje in organe iz 12. člena tega zakona.

37. člen **(odločitev o začetku postopka reševanja)**

(1) Agencija sprejme odločitev o začetku postopka reševanja investicijskega podjetja, kadar ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz 33. člena tega zakona.

(2) V odločitvi iz prejšnjega odstavka agencija določi:

1. instrumente za reševanje, ki jih namerava uporabiti;
2. obseg uporabe posameznega instrumenta za reševanje;
3. morebitne omejitve izvajanja pravic delničarjev ali upnikov investicijskega podjetja.

(3) Agencija odločitev o začetku postopka reševanja nemudoma objavi na svoji spletni strani in v treh dneh po začetku postopka reševanja objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe. Agencija odločitev o začetku postopka in obvestilo o začetku postopka posreduje v objavo tudi Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Agencija o začetku postopka reševanja nemudoma obvesti:

1. investicijsko podjetje;
2. Enotni odbor za reševanje;
3. ministrstvo, pristojno za finance;
4. Banko Slovenije;
5. Evropski bančni organ;
6. Evropski organ za vrednostne papirje in trge;
7. Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;
8. Evropski odbor za sistemska tveganja;
9. Evropsko komisijo;
10. pristojne organe držav članic, v katerih je podružnica investicijskega podjetja.

4. oddelek

Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti

38. člen

(odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Agencija ima pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti investicijskega podjetja. Agencija to pooblastilo uporabi neodvisno od ukrepov za reševanje ali sočasno z uporabo instrumenta za reševanje, kadar so izpolnjeni pogoji za reševanje iz 33. člena tega zakona.

(2) Agencija nemudoma uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo, kadar nastopi ena ali več naslednjih okoliščin:

1. agencija ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za reševanje iz 33. člena tega zakona, vendar še niso bili sprejeti instrumenti za reševanje;
2. agencija ugotovi, da investicijsko podjetje brez odpisa ali konverzije ne bo več sposobno uspešno poslovati;
3. investicijsko podjetje potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v okoliščinah iz drugega odstavka 34. člena tega zakona.

(3) Agencija izvaja pooblastilo za odpis in konverzijo tako, da:

1. se najprej v celoti odpisejo instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

2. se nato zmanjša glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali se ti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

3. se nato zmanjša glavnica instrumentov dodatnega kapitala ali se ti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

4. se nato zmanjša glavnica kvalificiranih obveznosti ali se te konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z zaporedjem terjatev v običajnem insolvenčnem postopku.

(4) Pri izvajanju pooblastila za odpis ali konverzijo agencija zagotovi, da nobeden upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi se investicijsko podjetje prenehalo v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(5) Agencija pred uporabo pooblastila za odpis ali konverzijo zagotovi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti investicijskega podjetja v skladu s 35. členom tega zakona.

(6) Kadar se pooblastilo za odpis ali konverzijo uporabi neodvisno od ukrepa za reševanje, agencija po izvedbi odpisa ali konverzije zagotovi neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev.

5. oddelek Instrumenti za reševanje

39. člen **(instrumenti za reševanje)**

(1) Agencija je pooblaščenca, da v postopku reševanja investicijskega podjetja uporabi enega ali več naslednjih instrumentov za reševanje:

1. reševanje s sredstvi upnikov;
2. prodaja poslovanja;
3. premostitveno investicijsko podjetje;
4. izločitev sredstev.

(2) Kadar agencija uporabi instrument reševanja s sredstvi upnikov iz 1. točke prejšnjega odstavka, predhodno ali sočasno uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz 38. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko instrumente za reševanje uporabi v kakršni koli kombinaciji oziroma posamezni instrument uporabi večkrat, razen instrumenta izločitve sredstev iz 4. točke prvega odstavka, ki se lahko uporabi le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

(4) Kadar se uporabijo instrumenti za reševanje iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena in se ti uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti investicijskega podjetja v postopku reševanja, se nad preostalim delom investicijskega podjetja uvede običajni insolvenčni postopek.

(5) Za izvajanje pooblastil agencije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje se ne uporabljajo določbe drugih zakonov, predpisov ali pogodbenih ureditev, ki določajo:

1. zahtevo za pridobitev dovoljenja ali soglasja javnega organa oziroma druge osebe, vključno z delničarji ali upniki investicijskega podjetja;
2. zahtevo glede obveščanja, objave obvestil ali prospektov ali vpisa dejstev v registre kot pogoj za izvedbo posameznih dejanj;
3. omejitve prenosljivosti ali zahteve za predhodno soglasje v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti;

4. omejitve glede izvrševanja pogodb o finančnem zavarovanju, predčasnega prenehanja s pobotom ali izvrševanja dogovorov o poravnavi.

(6) Določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, glede izpodbijanja pravnih dejanj, ki so v škodo upnikov, se ne uporabljajo za prenose sredstev, pravic ali obveznosti z investicijskega podjetja na drugo osebo z uporabo instrumentov za reševanje po tem zakonu.

40. člen **(reševanje s sredstvi upnikov)**

(1) Agencija lahko uporabi instrument reševanja s sredstvi upnikov za enega ali oba naslednja namena:

1. za pokritje izgub investicijskega podjetja z odpisom ali konverzijo obveznosti v kapital;
2. za dokapitalizacijo investicijskega podjetja ali premostitvenega investicijskega podjetja.

(2) Agencija lahko instrument reševanja s sredstvi upnikov za namen dokapitalizacije iz 2. točke prejšnjega odstavka uporabi le, če obstaja razumna možnost, da bo njegova uporaba skupaj z drugimi ustreznimi ukrepi ponovno vzpostavila finančno trdnost investicijskega podjetja in zagotovila njegovo dolgoročno uspešno poslovanje.

(3) Iz uporabe instrumenta reševanja s sredstvi upnikov so izključene naslednje obveznosti:

1. krite vloge, kadar investicijsko podjetje sprejema vloge;
2. zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami;
3. obveznosti, ki izhajajo iz hrambe sredstev ali premoženja strank investicijskega podjetja, vključno s sredstvi, ki jih imajo v hrambi v imenu subjektov kolektivnega investiranja, pod pogojem, da je taka stranka zaščiten v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov;
4. obveznosti, ki nastanejo na podlagi fiduciarnega razmerja med investicijskim podjetjem in drugo osebo, pod pogojem, da je tak upravičenec zaščiten v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
5. obveznosti do institucij, razen subjektov, ki so del iste skupine, z originalno zapadlostjo, ki je krajša od sedem dni;
6. obveznosti z zapadlostjo, ki je krajša od sedem dni, do sistemov ali upravljavcev sistemov, določenih na podlagi zakona, ki ureja dokončnost poravnave, ali do njihovih udeležencev, nastale pri udeležbi v takem sistemu;
7. obveznosti do zaposlenih v zvezi z zapadlimi plačami, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi prejemki, razen variabilne sestavine prejemkov, ki ni urejena s kolektivno pogodbo;
8. obveznosti do upnikov, ki izvirajo iz zagotavljanja blaga ali storitev, ki so bistvene za vsakodnevno delovanje investicijskega podjetja, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, vzdrževanjem in upravljanjem poslovnih prostorov;
9. obveznosti do davčnih in organov socialnega zavarovanja, pod pogojem, da gre za prednostne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
10. obveznosti do shem jamstva za vloge, nastale iz prispevkov, ki jih morajo plačati investicijska podjetja;
11. obveznosti do institucij ali subjektov, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost, razen če so te obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, razvrščene za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi.

(4) Izključitev obveznosti iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka ne preprečuje uporabe instrumenta reševanja s sredstvi upnikov za znesek vloge, ki presega zajamčeni znesek, oziroma za znesek zavarovane obveznosti, ki presega vrednost sredstev ali premoženja, s katerimi je zavarovana.

(5) Agencija lahko v izjemnih okoliščinah, kadar se instrument reševanja s sredstvi upnikov uporabi, v celoti ali delno iz odpisa ali konverzije izključi določene obveznosti, kadar:

1. obveznosti ni mogoče odpisati ali konvertirati v razumnem roku;
2. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za zagotovitev kontinuitete kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij;
3. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za preprečitev obsežnega prenosa negativnih učinkov, zlasti na fizične osebe ter mikro, mala in srednje velika podjetja, ali
4. bi se v primeru uporabe instrumenta reševanja s sredstvi upnikov za te obveznosti vrednost sredstev investicijskega podjetja tako znižala, da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če bi te obveznosti izključili.

41. člen **(prodaja poslovanja)**

(1) Agencija lahko na prevzemnika, ki ni premostitveno investicijsko podjetje, prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda investicijsko podjetje v postopku reševanja, ali
2. vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti investicijskega podjetja v postopku reševanja.

(2) Prenos iz prejšnjega odstavka se izvede brez soglasja delničarjev investicijskega podjetja v postopku reševanja ali katere koli tretje osebe, ki ni prevzemnik, in brez izpolnjevanja postopkovnih zahtev v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, zakonom, ki ureja prevzeme in zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen tistih, ki jih izrecno določa ta zakon.

(3) Agencija zagotovi, da se instrument prodaje poslovanja izvede po tržnih pogojih ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči.

(4) Agencija zagotovi, da je postopek trženja odprt, pregleden in nediskriminatoren ter da se prepreči nasprotje interesov. Agencija si prizadeva doseči čim višjo ceno za prenesene instrumente ali sredstva.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko agencija brez upoštevanja zahtev glede trženja izvede prenos, kadar oceni, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo doseganje enega ali več ciljev reševanja.

(6) Prevzemnik mora ob prenosu imeti ustrezno dovoljenje za nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja se obravnavajo prednostno.

(7) Prevzemnik se v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi šteje za pravnega naslednika investicijskega podjetja v postopku reševanja ter lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je investicijsko podjetje uveljavljalo, vključno s pravicami do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga ter odškodninskih shem za investitorje.

(8) Agencija lahko s soglasjem prevzemnika izvede povratni prenos sredstev, pravic ali obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov nazaj na investicijsko podjetje v postopku reševanja oziroma na prvotne imetnike.

(9) Delničarji, upniki in druge osebe, ki uveljavljajo zahteve v razmerju do investicijskega podjetja v postopku reševanja, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

42. člen **(premostitveno investicijsko podjetje)**

(1) Premostitveno investicijsko podjetje je pravna oseba, ki jo ustanovi in upravlja agencija za prevzemanje in upravljanje prenesenih sredstev, pravic in obveznosti z namenom ohranjanja kritičnih funkcij.

(2) Agencija lahko na premostitveno investicijsko podjetje prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda investicijsko podjetje v postopku reševanja, ali
2. vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti investicijskega podjetja v postopku reševanja.

(3) Premostitveno investicijsko podjetje mora pridobiti ustrezno dovoljenje za opravljanje storitev v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov. Zahteve za izdajo dovoljenja se obravnavajo prednostno.

(4) Prenos iz drugega odstavka se izvede brez soglasja delničarjev investicijskega podjetja v postopku reševanja ali katere koli tretje osebe in brez izpolnjevanja postopkovnih zahtev v skladu z zakoni, ki urejajo gospodarske družbe, prevzeme in trg finančnih instrumentov, razen tistih, ki jih določa ta zakon.

(5) Premostitveno investicijsko podjetje se v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi šteje za pravnega naslednika investicijskega podjetja v postopku reševanja ter lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je investicijsko podjetje uveljavljalo, vključno s pravicami do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga ter odškodninskih shem za investitorje.

(6) Delničarji, upniki in druge osebe, ki uveljavljajo zahteve v razmerju do investicijskega podjetja v postopku reševanja, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih na premostitveno investicijsko podjetje, oziroma v zvezi z njimi.

(7) Agencija lahko izvede povratni prenos sredstev, pravic ali obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov s premostitvenega investicijskega podjetja nazaj na investicijsko podjetje v postopku reševanja oziroma na prvotne imetnike.

(8) Premostitveno investicijsko podjetje preneha poslovati takoj, ko nastopi eden od naslednjih pogojev:

1. premostitveno investicijsko podjetje se združi z drugim subjektom;
2. premostitveno investicijsko podjetje ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje storitev;
3. vsa ali pretežni del sredstev, pravic in obveznosti premostitvenega investicijskega podjetja je prodan tretji osebi;
4. poteče obdobje iz devetega odstavka tega člena.

(9) Premostitveno investicijsko podjetje posluje največ dve leti od datuma zadnjega prenosa iz investicijskega podjetja v postopku reševanja. Agencija lahko to obdobje podaljša za eno ali več nadaljnjih enoletnih obdobji, kadar je to potrebno za doseganje ciljev reševanja.

43. člen **(izločitev sredstev)**

(1) Agencija lahko prenese sredstva, pravice ali obveznosti investicijskega podjetja v postopku reševanja ali premostitvenega investicijskega podjetja na eno ali več družb za upravljanje sredstev.

(2) Agencija uporabi instrument izločitve sredstev, kadar:

1. je stanje na trgu za ta sredstva tako, da bi njihova likvidacija v okviru običajnega insolvenčnega postopka lahko negativno vplivala na finančne trge;
2. je prenos potreben, da se zagotovi nemoteno delovanje investicijskega podjetja v postopku reševanja ali premostitvenega investicijskega podjetja; ali
3. je prenos potreben, da se zagotovijo čim višji prihodki iz likvidacije.

(3) Instrument izločitve sredstev se uporabi le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

(4) Družba za upravljanje sredstev je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in upravlja agencija, ali družba za upravljanje sredstev, ustanovljena na podlagi zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank.

(5) Prenos iz prvega odstavka se izvede brez soglasja delničarjev investicijskega podjetja v postopku reševanja ali katere koli tretje osebe in brez izpolnjevanja postopkovnih zahtev v skladu z zakoni, ki urejajo gospodarske družbe, prevzeme in trg finančnih instrumentov, razen tistih, ki jih določa ta zakon.

(6) Delničarji, upniki in druge osebe, ki uveljavljajo zahtevke v razmerju do investicijskega podjetja v postopku reševanja, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih na družbo za upravljanje sredstev, oziroma v zvezi z njimi.

(7) Agencija lahko izvede povratni prenos sredstev, pravic ali obveznosti z družbe za upravljanje sredstev nazaj na investicijsko podjetje v postopku reševanja.

44. člen

(državni instrumenti finančne stabilizacije)

(1) V zvezi z investicijskim podjetjem se lahko kot skrajni ukrepi uporabijo instrumenti javne finančne stabilizacije, in sicer:

1. javna finančna podpora za dokapitalizacijo in
2. začasno javno lastništvo.

(2) Instrumenti iz prejšnjega odstavka se lahko uporabijo le, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. instrumenti za reševanje iz 39. člena tega zakona so bili predhodno uporabljeni v čim večji meri, pa uporaba teh instrumentov sama po sebi ne bi zadostovala za preprečitev znatnega škodljivega vpliva na finančno stabilnost ali za njegovo odpravo;
2. delničarji, imetniki kapitalskih instrumentov in imetniki obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov, so predhodno zagotovili prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo v višini najmanj 8 odstotkov skupnih obveznosti, vključno s kapitalom investicijskega podjetja.

(3) Odločitev o uporabi instrumentov iz prvega odstavka tega člena sprejme Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, pristojnega za finance, in po posvetovanju z agencijo.

(4) Instrumenti iz prvega odstavka tega člena se lahko uporabijo, ko agencija prejme pogojno, začasno ali dokončno odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe instrumenta z notranjim trgovom Evropske unije.

6. oddelek
Posledice začetka reševanja in pooblastila

45. člen
(splošne posledice začetka reševanja)

(1) Začetek postopka reševanja ne vpliva na pogodbeno razmerja investicijskega podjetja v postopku reševanja, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Uporaba instrumentov za reševanje ali izvajanje pooblastil za reševanje ne pomeni razloga za odpoved pogodb, ki jih je sklenilo investicijsko podjetje, za uveljavitev pravic iz naslova jamstva, za pobot, za predčasno izpolnitev obveznosti ali za sprožitev katerega koli drugega pogodbenega mehanizma, ki bi lahko bil sprožen zaradi nastopa okoliščin iz prvega odstavka tega člena.

(3) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki jih sklenejo podrejene družbe investicijskega podjetja v postopku reševanja, kadar so obveznosti iz teh pogodb zajamčene ali kako drugače zavarovane s strani investicijskega podjetja v postopku reševanja.

46. člen
(vpliv na postopke izvršbe ali zavarovanja)

(1) Po začetku postopka reševanja investicijskega podjetja ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki ga vodi sodišče ali drug državni organ, zoper investicijsko podjetje v postopku reševanja.

(2) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začel proti investicijskemu podjetju pred začetkom postopka reševanja, se z začetkom postopka reševanja ustavi.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek začetek postopka reševanja ne vpliva na postopek izvršbe, ki je bil začel proti investicijskemu podjetju pred začetkom postopka reševanja, če je bila do začetka postopka reševanja v postopku izvršbe že opravljena prodaja premoženja, ki je predmet izvršbe.

47. člen
(mirovanje pravic do odpovedi pogodb)

(1) Agencija lahko ob začetku postopka reševanja odredi mirovanje pravic do odpovedi pogodb, ki jih ima katera koli nasprotna stranka v zvezi s pogodbo z investicijskim podjetjem v postopku reševanja, za obdobje od objave obvestila o začetku reševanja do polnoči naslednjega delovnega dne, pod pogojem, da se obveznosti plačila, obveznosti prenosa in zagotavljanje zavarovanja še naprej izvajajo.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki jih sklenejo podrejene družbe investicijskega podjetja v postopku reševanja, kadar za obveznosti na podlagi teh pogodb jamči investicijsko podjetje v postopku reševanja in pravice do odpovedi temeljijo izključno na insolventnosti ali finančnem stanju investicijskega podjetja.

(3) Mirovanje iz prvega odstavka ne velja za obveznosti do sistemov ali upravljavcev sistemov, določenih na podlagi zakona, ki ureja dokončnost poravnave, do centralnih nasprotnih strank ali do centralnih bank.

(4) Nasprotna stranka lahko pred iztekom obdobja mirovanja uveljavlja pravico do odpovedi le, če prejme obvestilo agencije, da pravice in obveznosti iz pogodbe ne bodo prenesene na drug subjekt ali odpisane oziroma konvertirane.

48. člen (izredna uprava)

(1) Agencija lahko ob začetku postopka reševanja ali kadarkoli med postopkom reševanja imenuje izrednega upravitelja, ki zamenja upravljalni organ investicijskega podjetja v postopku reševanja.

(2) Izredni upravitelj ima vsa pooblastila delničarjev in upravljalnega organa investicijskega podjetja. Izredni upravitelj lahko ta pooblastila izvaja le pod nadzorom agencije.

(3) Izredni upravitelj mora biti ustrezno usposobljen in ne sme imeti navzkrižja interesov.

(4) Izredni upravitelj v dveh mesecih po imenovanju agenciji predloži poročilo o finančnem položaju in pogojih poslovanja investicijskega podjetja v izredni upravi ter načrt ukrepov, ki jih bo izvedel z namenom reševanja.

(5) Izredni upravitelj je imenovan za največ eno leto. To obdobje se lahko izjemoma podaljša, kadar so pogoji za imenovanje še izpolnjeni in je podaljšanje nujno za doseganje ciljev reševanja.

49. člen (dodatna pooblastila v postopku reševanja)

(1) Agencija ima poleg pooblastil za uporabo instrumentov za reševanje tudi naslednja pooblastila:

1. odloči, da preneha morebitna prednostna pravica delničarjev do novih delnic;
2. zahteva, da upravljavec organiziranega trga začasno ustavi trgovanje s finančnimi instrumenti investicijskega podjetja ali umakne finančni instrument iz trgovanja;
3. zahteva, da si investicijsko podjetje in prevzemnik medsebojno zagotavljata vse potrebne informacije in pomoč;
4. spremeni ali odpove pogodbe, katerih pogodbenica je investicijsko podjetje v postopku reševanja, ali zamenja prejemnika pravic ali obveznosti iz takih pogodb;
5. zahteva od investicijskega podjetja ali njegove nadrejene družbe, da izda ustrezne kapitalske instrumente;
6. razreši ali zamenja člane upravljalnega organa in višje vodstvo investicijskega podjetja v postopku reševanja;
7. pravočasno izvede oceno kvalificiranega deleža v kupcu.

(2) Agencija izvaja pooblastila iz prejšnjega odstavka ne glede na omejitve ali zahteve za soglasja, ki bi se sicer zahtevali na podlagi drugih zakonov ali statotov investicijskega podjetja.

50. člen (zaščita delničarjev in upnikov)

(1) Agencija zagotovi, da pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje nobeden delničar ali upnik investicijskega podjetja ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi se investicijsko podjetje prenehalo v okviru običajnega insolvenčnega postopka na dan, ko je bila sprejeta odločitev o začetku postopka reševanja.

(2) Agencija v šestih mesecih po uporabi instrumentov za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno, ali so bili delničarji in upniki obravnavani slabše, kot bi bili v primeru prenehanja investicijskega podjetja v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(3) Če se na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je delničar ali upnik utrpel večje izgube, kot bi jih utrpel v primeru prenehanja investicijskega podjetja v okviru običajnega insolvenčnega postopka, je upravičen do plačila razlike iz sheme za financiranje reševanja.

51. člen **(zaščita nasprotnih strank pri prenosu)**

(1) Pri prenosu sredstev, pravic ali obveznosti investicijskega podjetja v postopku reševanja agencija zagotovi zaščitne ukrepe v zvezi z:

1. dogovori o pobotu in pogodbenem pobotu;
2. dogovori o jamstvu;
3. kritimi obveznicami;
4. dogovori o nasprotni terjatvi.

(2) Agencija zagotovi, da se pri izvajanju prenosov sredstev, pravic ali obveznosti ne prenesejo le nekatera sredstva, pravice ali obveznosti, ki so predmet dogovorov o pobotu, brez sočasnega prenosa vseh drugih sredstev, pravic ali obveznosti, ki so predmet istega dogovora, razen če agencija oceni, da je tak delni prenos potreben za doseganje ciljev reševanja.

(3) Agencija zagotovi, da se pri izvajanju prenosov zavarovanemu upniku ne prenesejo zavarovana sredstva brez sočasnega prenosa koristi iz zavarovanja, in obratno.

52. člen **(register finančnih pogodb)**

(1) Agencija lahko od investicijskih podjetij zahteva, da vodijo podrobne evidence finančnih pogodb, katerih pogodbenice so.

(2) Agencija lahko določi rok, v katerem morajo investicijska podjetja na njeno zahtevo predložiti evidence iz prejšnjega odstavka. Za vsa investicijska podjetja veljajo enaki roki.

(3) Agencija podrobneje uredi vsebino in obliko evidenc iz prvega odstavka tega člena s podzakonskim predpisom.

7. oddelek Financiranje ukrepov za reševanje

53. člen **(shema za financiranje reševanja)**

(1) Kadar investicijsko podjetje spada v področje uporabe Uredbe 806/2014/EU, se za financiranje ukrepov za reševanje tega investicijskega podjetja uporabljajo sredstva enotnega sklada za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(2) Agencija je pristojna za zbiranje in prenos prispevkov investicijskih podjetij v enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 44), zadnjič spremenjeno z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/895 z dne 13. decembra 2023 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/63 glede izračuna kvalificiranih obveznosti in prehodne ureditve (UL L št. 2024/895 z dne 20. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2015/63/EU).

(3) Investicijska podjetja plačajo prispevke iz prejšnjega odstavka na podlagi odločbe, ki jo izda agencija.

(4) Agencija lahko v skladu z Uredbo 806/2014/EU predlaga Enotnemu odboru za reševanje uporabo sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme na podlagi tega zakona.

8. oddelek Čezmejno reševanje

54. člen **(splošna načela čezmejnega reševanja)**

Agencija pri odločanju ali ukrepanju na podlagi tega zakona, ki lahko vpliva na eno ali več drugih držav članic, upošteva naslednja načela:

1. obveznost učinkovitega odločanja in ohranjanja čim nižjih stroškov reševanja;
2. pravočasnost odločitev in ukrepov;
3. medsebojno sodelovanje med organi za reševanje, pristojnimi organi in drugimi organi;
4. ustrezno upoštevanje interesov držav članic, v katerih investicijsko podjetje ali skupina deluje, zlasti učinek odločitev na finančno stabilnost, fiskalne vire in odškodninsko shemo za investitorje teh držav članic;
5. uravnoteženje interesov različnih držav članic in izogibanje neupravičenemu razporejanju bremena po državah članicah.

55. člen **(sodelovanje z organi za reševanje drugih držav članic)**

(1) Kadar je investicijsko podjetje del čezmejne skupine, agencija sodeluje z organi za reševanje drugih držav članic, v katerih so ustanovljeni subjekti v skupini.

(2) Agencija in organi za reševanje iz prejšnjega odstavka si medsebojno izmenjujejo vse informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog v zvezi z reševanjem investicijskih podjetij in skupin.

(3) Agencija si prizadeva za usklajeno uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s skupino.

56. člen **(razmerja s tretjimi državami)**

(1) Agencija lahko prizna in izvrši postopke reševanja tretjih držav v zvezi z investicijskim podjetjem s sedežem v tretji državi, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, kadar agencija oceni, da je to v javnem interesu in da se s priznanjem dosežejo cilji, primerljivi s cilji reševanja iz tega zakona.

(2) Agencija lahko zavrne priznavanje postopkov reševanja tretjih držav, kadar oceni, da:

1. bi priznavanje negativno vplivalo na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji;
2. so v zvezi s sredstvi, ki se nahajajo v Republiki Sloveniji, potrebni ločeni ukrepi za reševanje na podlagi tega zakona za doseganje ciljev reševanja;
3. upniki, vključno z vlagatelji, ki se nahajajo ali imajo plačilne obveznosti v Republiki Sloveniji, pri postopku reševanja tretje države ne bi bili deležni enake obravnave kot upniki in vlagatelji tretje države s primerljivimi pravicami;
4. bi priznavanje imelo bistvene fiskalne posledice za Republiko Slovenijo.

IV. POGLAVJE POSTOPEK ODLOČANJA, SODNO VARSTVO IN KAZENSKE DOLOČBE

1. oddelek Postopek odločanja agencije

57. člen **(postopek odločanja)**

(1) Agencija pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem investicijskih podjetij na podlagi tega zakona odloča s sklepi, odredbami in odločbami.

(2) Agencija odloča z odločbo, razen če ta zakon določa, da agencija o posameznem vprašanju odloči z odredbo ali sklepom.

(3) Za postopke odločanja agencije po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, glede postopka odločanja, učinkov odločbe in postopka nadzora, razen če ta zakon določa drugače.

58. člen **(obveščanje)**

(1) Agencija v treh dneh po začetku postopka reševanja na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe. Agencija obvestilo posreduje v objavo tudi Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(2) Investicijsko podjetje v postopku reševanja obvestilo in informacije iz prejšnjega odstavka:

1. objavi tudi na svoji spletni strani;
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje s finančnimi instrumenti investicijskega podjetja;
3. pošlje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga.

2. oddelek

Postopek sodnega varstva

59. člen (sodno varstvo)

(1) Zoper odločbo agencije, izdano na podlagi tega zakona, je dovoljen postopek sodnega varstva v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Tožba zoper odločbo o začetku postopka reševanja ali odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje se lahko vloži v 30 dneh od objave odločbe. Vložitev tožbe ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

(4) Sodišče v postopku sodnega varstva po tem zakonu preizkusi odločbo agencije v mejah tožbenega zahtevka in mejah razlogov, navedenih v tožbi.

3. oddelek Kazenske določbe

60. člen (prekrški)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje investicijsko podjetje, ki:

1. ne pripravi ali ne posodobi načrta sanacije v skladu s 13. členom tega zakona;
2. ne predloži informacij ali ne sodeluje pri izdelavi načrta reševanja v skladu s 24. členom tega zakona;

3. ne izpolnjuje zahteve MREL v skladu z 29. do 31. členom tega zakona;
4. ne poroča agenciji o izpolnjevanju zahteve MREL v skladu s 31. členom tega zakona;
5. ne vodi registra finančnih pogodb v skladu s 52. členom tega zakona;
6. ne plača prispevka za financiranje reševanja v skladu z 53. členom tega zakona;
7. ravna v nasprotju z odredbo ali odločbo agencije, izdano na podlagi tega zakona.

(2) Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba investicijskega podjetja.

(3) Agencija lahko poleg globe iz prvega odstavka tega člena izreče tudi javni opomin z navedbo odgovorne osebe in narave kršitve.

(4) Agencija odločitve o izrečenih sankcijah objavi na svoji spletni strani.

V. POGLAVJE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

61. člen (prenehanje smiselne uporabe Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 293. člen Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24).

(2) Načrti reševanja, ki jih je agencija pripravila na podlagi smiselne uporabe Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank pred uveljavitvijo tega zakona, se štejejo za načrte reševanja, pripravljene na podlagi tega zakona, in jih agencija posodobi v skladu z 22. členom tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(3) Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona na podlagi smiselne uporabe Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank, se dokončajo po določbah tega zakona.

62. člen **(rok za izdajo podzakonskih predpisov)**

(1) Agencija izda podzakonske predpise na podlagi tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do izdaje podzakonskih predpisov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

63. člen **(rok za pripravo načrtov sanacije)**

Investicijska podjetja pripravijo načrte sanacije v skladu s 13. členom tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

64. člen **(obveščanje Enotnega odbora za reševanje)**

Agencija v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona obvesti Enotni odbor za reševanje o prevzemu nalog organa za reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji.

65. člen **(začetek veljavnosti)**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S členom se določa predmet urejanja zakona. Zakon ureja šest področij: pristojnosti in postopke, ki jih vodi agencija pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje investicijskih podjetij, načrtovanje sanacije investicijskih podjetij, zgodnje posredovanje v zvezi z investicijskimi podjetji, načrtovanje reševanja investicijskih podjetij, postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje investicijskih podjetij ter financiranje ukrepov za reševanje investicijskih podjetij. Z drugim odstavkom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos prispevkov investicijskih podjetij v enotni sklad za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo 806/2014/EU. Navedba tega mehanizma vzpostavlja pravno podlago za primer, da bi katero slovensko investicijsko podjetje v prihodnosti spadlo v področje uporabe Uredbe 806/2014/EU, kar trenutno ni primer. Člen prenaša prvi odstavek 1. člena Direktive 2014/59/EU.

K 2. členu:

S členom se določa področje uporabe zakona. Postopki in ukrepi za reševanje se uporabijo v razmerju do investicijskih podjetij, finančnih institucij, ki so podrejene družbe investicijskega podjetja ali holdinga in so vključene v nadzor na konsolidirani podlagi, ter finančnih in mešanih holdingov, ki so nadrejeni ali podrejene investicijskemu podjetju. S tem se zagotavlja, da zakon ne pokriva le investicijskih podjetij samih, temveč tudi z njimi povezane subjekte v skupini, kar je nujno za učinkovito reševanje na ravni celotne skupine. Z drugim odstavkom se uvaja skupni izraz »subjekt reševanja« za vse navedene subjekte, kar poenostavlja sklicevanja v nadaljnjem besedilu zakona. S tretjim odstavkom se iz področja uporabe izključijo subjekti z dovoljenjem po Uredbi 648/2012/EU (centralne nasprotne stranke), za katere velja posebna ureditev reševanja. Člen prenaša prvi odstavek 1. člena Direktive 2014/59/EU.

K 3. členu:

S členom se v skladu z nomotehničnimi smernicami navede, da se s tem zakonom v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2014/59/EU v delu, ki se nanaša na investicijska podjetja, ter da se podrobneje ureja izvajanje Uredbe 806/2014/EU. Pri navedbi Direktive 2014/59/EU so upoštevane vse spremembe do vključno Direktive 2024/1174/EU. Drugi odstavek se nanaša na Uredbo 806/2014/EU, ki se za investicijska podjetja uporablja le, kadar so zajeta pod konsolidiran nadzor nadrejene družbe s strani Evropske centralne banke v skladu s točko (g) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU. Čeprav trenutno nobeno slovensko investicijsko podjetje tega pogoja ne izpolnjuje, zakon vzpostavlja pravno podlago za primer spremembe tega položaja.

K 4. členu:

S členom se opredeli izraz »reševanje«, ki pomeni uporabo ukrepov za reševanje subjekta reševanja z namenom doseganja ciljev reševanja. Opredelitev se sklicuje na cilje reševanja iz 31. člena tega zakona, s čimer se zagotavlja, da je vsak ukrep za reševanje vedno usmerjen k doseganju zakonsko določenih ciljev. Gre za prenos 1. točke prvega odstavka 2. člena Direktive 2014/59/EU.

K 5. členu:

S členom se opredeljuje 19 ključnih izrazov, ki se uporabljajo v zakonu. Pri opredelitvi investicijskega podjetja se sklicuje na Uredbo 2019/2033/EU in Direktivo 2019/2034/EU namesto na Uredbo 575/2013/EU in Direktivo 2013/36/EU, kar odraža spremembo bonitetnega okvira za investicijska podjetja, ki je nastopila z uveljavitvijo investicijskega regulativnega svežnja junija 2021. Opredelitve finančne institucije, nadrejene in podrejene družbe ter holdingov se pravilno sklicujejo na Uredbo 575/2013/EU, ker so ti pojmi v navedeni uredbi opredeljeni za celoten finančni sektor in jih Uredba 2019/2033/EU ne definira na novo. Organ za reševanje je opredeljen kot agencija, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem investicijskih podjetij na podlagi tega zakona. Opredelitev izredne javnofinančne pomoči v 8. točki je prenos 28. točke 2. člena Direktive 2014/59/EU in je v zakon vključena, ker se ta izraz pojavlja na sedmih mestih v zakonu, zlasti v zvezi z načrti sanacije, načrti reševanja in ugotavljanjem propada, ter ga generalni napoltilni člen iz drugega odstavka ne pokriva, saj ZBNIP in Uredba 2019/2033/EU tega izraza ne opredeljujeta. Z drugim odstavkom se vzpostavlja generalni napoltilni člen, v skladu s katerim imajo drugi izrazi enak pomen kot v ZBNIP ali v Uredbi 2019/2033/EU, razen če je v tem zakonu določeno drugače. Člen prenaša 2. člen Direktive 2014/59/EU.

K 6. členu:

S členom se agencija določi kot organ za reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji. To je v skladu z veljavno ureditvijo iz 293. člena ZRPPB-1, ki agencijo že določa kot organ za reševanje investicijskih podjetij. Z drugim odstavkom se agenciji nalaga zagotovitev operativne ločenosti nalog na področju reševanja od nalog na področju nadzora investicijskih podjetij. To je nujen pogoj za preprečitev navzkrižja interesov, saj je agencija hkrati pristojni organ za nadzor investicijskih podjetij na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, in zakona, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij. S tretjim odstavkom se agenciji nalaga obveznost zagotovitve ustreznih kadrovskih in finančnih virov za izvajanje nalog po tem zakonu. S četrtem odstavkom se agenciji nalaga upoštevanje smernic in priporočil Evropskega bančnega organa, kar je tudi pravna podlaga za aktivacijo mehanizma iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki agencijo pooblašča za sprejem splošnih aktov o uporabi smernic in priporočil Evropskega bančnega organa. S petim odstavkom se agenciji nalaga, da sprejme in na svoji spletni strani objavi notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja, s čimer se zagotavlja preglednost in odgovornost pri izvajanju nalog na področju reševanja. Določba je oblikovana po vzoru četrtega odstavka 7. člena ZRPPB-1. Člen prenaša 3. člen Direktive 2014/59/EU.

K 7. členu:

S členom se ureja sodelovanje agencije z drugimi organi pri izvajanju nalog po tem zakonu. Agencija sodeluje z Banko Slovenije, ministrstvom za finance, Evropskim bančnim organom, Enotnim odborom za reševanje, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge ter organi za reševanje drugih držav članic. Vključitev Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA) na seznam je za investicijska podjetja posebej pomembna, ker je ESMA njihov ključni evropski nadzorni organ, medtem ko je EBA pristojen za regulativne standarde na področju reševanja. Z drugim odstavkom se ureja vzajemna izmenjava informacij med agencijo in Banko Slovenije, kar je potrebno za primere, ko je investicijsko podjetje del skupine, ki vključuje tudi kreditno institucijo, nad katero pooblastila za reševanje izvaja Banka Slovenije. S tretjim odstavkom se agenciji nalaga zagotovitev ustreznega sodelovanja in usklajevanja, zlasti v primerih skupin s čezmejno dimenzijo. Člen prenaša 3. člen Direktive 2014/59/EU.

K 8. členu:

S členom se prenašajo splošna načela za reševanje iz 34. člena Direktive 2014/59/EU. Načela določajo temeljni okvir za izvajanje vseh ukrepov za reševanje in morajo biti upoštevana pri vsaki odločitvi agencije v postopku reševanja. Med ključnimi načeli so: delničarji prvi nosijo izgube, upniki nosijo izgube po delničarjih v prednostnem vrstnem redu iz običajnega insolvenčnega postopka, upravljalni organ in višje vodstvo se zamenjata, nobeden upnik ne utрпи večjih izgub kot v običajnem insolvenčnem postopku (načelo NCWO – no creditor worse off), z enakovrstnimi terjatvami se ravna enako in ukrepi za reševanje se sprejmejo v skladu z zaščitnimi ukrepi iz tega zakona. Z drugim odstavkom se določa obveznost upoštevanja učinka ukrepov na skupino kot celoto in na finančno stabilnost v drugih državah članicah, kadar je investicijsko podjetje del skupine.

K 9. členu:

S členom se agenciji podeljuje pooblastilo za izdajo podzakonskih predpisov in splošnih aktov za izvajanje tega zakona. Agencija izdaja te akte, kadar jo ta zakon izrecno za to pooblašča. Zakon predvideva podzakonske predpise zlasti za podrobnejšo ureditev poročanja o izpolnjevanju zahteve MREL in za ureditev vsebine in oblike evidenc finančnih pogodb. Z drugim odstavkom se agenciji podeljuje pooblastilo za sprejem splošnih aktov, s katerimi določi uporabo smernic in priporočil Evropskega bančnega organa. Ta mehanizem zagotavlja, da se smernice EBA, ki so sicer nezavezujoče narave, na podlagi odločitve agencije uporabljajo v slovenskem pravnem redu. Nacionalna določba, ki izhaja iz splošne zahteve 3. člena Direktive 2014/59/EU po ustrezni institucionalni ureditvi organa za reševanje.

K 10. členu:

S členom se določa pravni okvir, ki velja za investicijska podjetja poleg tega zakona. S prvim odstavkom se določa, da se za investicijska podjetja, nad katerimi agencija izvaja pooblastila po tem zakonu, uporabljajo zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, zakon, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij, in Uredba 2019/2033/EU, razen če ta zakon določa drugače.

Z drugim odstavkom se uvaja subsidiarna uporaba Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank za vprašanja, ki jih ta zakon izrecno ne ureja. Ta določba je ključna za zagotovitev celovitosti prenosa Direktive 2014/59/EU v delu, ki se nanaša na investicijska podjetja. Ker ta zakon zasleduje načelo poenostavljenega prenosa, prilagojenega nizki kompleksnosti slovenskega trga investicijskih podjetij, ne prenaša vseh podrobnih določb direktive, zlasti tistih, ki se nanašajo na globalno sistemsko pomembne institucije, konsolidirano in notranjo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter nekatere druge tehnične vidike. Te zadeve so celovito urejene v Zakonu o reševanju in prisilnem prenehanju bank, ki Direktivo 2014/59/EU prenaša za kreditne institucije. S subsidiarno uporabo navedenega zakona se zagotavlja, da je celoten okvir Direktive 2014/59/EU pokrit tudi za investicijska podjetja, ne da bi bilo treba vse podrobnosti dobesedno ponoviti v tem zakonu.

Določba vključuje prevedbo terminologije, ki je nujna za smiselno uporabo: sklicevanja na Banko Slovenije se razumejo kot sklicevanja na agencijo, sklicevanja na banko kot sklicevanja na investicijsko podjetje, sklicevanja na zakon, ki ureja bančništvo, kot sklicevanja na zakon, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij, in zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, sklicevanja na Uredbo 575/2013/EU kot sklicevanja na Uredbo 2019/2033/EU ter sklicevanja na Direktivo 2013/36/EU kot sklicevanja na Direktivo 2019/2034/EU. Prevedba sklicevanj na bonitetne uredbe je skladna s tretjim odstavkom 45. člena Direktive 2014/59/EU, ki izrecno ureja razlago kapitalskih zahtev za investicijska podjetja.

K 11. členu:

S členom se ureja varovanje zaupnosti informacij, ki jih agencija pridobi pri izvajanju nalog po tem zakonu. V prvem odstavku se izrecno opredeli, kaj so zaupne informacije za namene tega zakona – to so vse informacije, ki jih agencija pridobi o investicijskem podjetju ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od investicijskega podjetja bodisi od drugih oseb, oziroma jih izdelata za izvajanje nalog v zvezi z reševanjem. Opredelitev je oblikovana po vzoru 18. člena ZRPPB-1. Z drugim odstavkom se določa prepoved razkritja zaupnih informacij, razen v povzeti ali zbirni obliki ali kadar zakon izrecno določa drugače. S tretjim odstavkom se obveznost varovanja zaupnosti razširja na vse osebe, ki opravljajo ali so opravljale naloge na podlagi tega zakona, vključno z zunanjimi strokovnjaki. S četrtem odstavkom se ureja zaščita zaupnih informacij, prejetih od organov za reševanje ali pristojnih organov drugih držav članic. S petim odstavkom se ureja razkritje zaupnih informacij na podlagi zahtev sodišča v postopkih sodnega varstva zoper odločbe agencije ter na podlagi zahtev sodišča, državnega tožilstva ali policije v predkazenskih ali kazenskih postopkih. Brez te določbe bi bilo nejasno, ali mora agencija varovati zaupnost tudi v sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z njenimi odločbami. Člen prenaša 84. člen Direktive 2014/59/EU, nacionalna dopolnitev po vzoru 18. in 20. člena ZRPPB-1.

K 12. členu:

S členom se urejajo pogoji za izmenjavo zaupnih informacij med agencijo in drugimi organi. Agencija lahko zaupne informacije izmenjuje z Banko Slovenije, ministrstvom za finance, Evropskim bančnim organom, Enotnim odborom za reševanje, organi za reševanje in pristojnimi organi drugih držav članic, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA), Evropsko centralno banko ter sistemi jamstva za vloge in odškodninskimi shemami za investitorje. Vključitev ESMA na seznam je nacionalna dopolnitev, ki je za investicijska podjetja smiselna, ker je ESMA pristojni evropski nadzorni organ za trg finančnih instrumentov. Dopolnitev z odškodninskimi shemami za investitorje je prenos točke (b) četrtega odstavka 84. člena Direktive 2014/59/EU, ki izrecno omenja odškodninske sheme za investitorje poleg sistemov jamstva za vloge. Izmenjava je dovoljena le pod pogojem, da je potrebna za opravljanje nalog organa prejemnika in da ta zagotavlja enakovredno raven varovanja zaupnosti. Agencija lahko prežete informacije uporabi izključno za izvajanje nalog na podlagi tega zakona. Člen prenaša četrti odstavek 84. člena Direktive 2014/59/EU.

K 13. členu:

S členom se določa obveznost investicijskega podjetja, ki ni del skupine pod konsolidiranim nadzorom, da pripravi in posodablja načrt sanacije z ukrepi za izboljšanje svojega finančnega položaja po znatnem poslabšanju. Načrt sanacije je ključni instrument za pripravljenost investicijskega podjetja na finančne težave in mora biti posodobljen vsaj enkrat letno ali po bistveni spremembi strukture, poslovanja ali finančnega položaja investicijskega podjetja. Načrt ne sme predvidevati dostopa do izredne javnofinančne pomoči, kar zagotavlja, da investicijsko podjetje načrtuje izhod iz kriznih razmer z lastnimi sredstvi in ukrepi.

Načrt mora vključevati informacije iz oddelka A Priloge Direktive 2014/59/EU ter ukrepe, ki bi jih investicijsko podjetje lahko sprejelo ob izpolnitvi pogojev za zgodnje posredovanje iz 18. člena. S tem se vzpostavlja povezava med načrtovanjem sanacije in zgodnjim posredovanjem. Načrt sanacije pred predložitvijo agenciji oceni in odobri upravljalni organ investicijskega podjetja. Izpuščen je četrti odstavek 5. člena Direktive 2014/59/EU o analizi posojila centralne banke, ki je opcijski in za investicijska podjetja nerelevanten, ker investicijska podjetja nimajo dostopa do operacij centralne banke. Člen prenaša 5. člen Direktive 2014/59/EU.

K 14. členu:

S členom se ureja postopek ocene načrtov sanacije s strani agencije. Investicijska podjetja predložijo načrte agenciji, ki jih v šestih mesecih pregleda in oceni glede na dve merili: ali bodo predlagani ukrepi precej verjetno ohranili ali ponovno vzpostavili uspešno poslovanje investicijskega podjetja ter ali se bodo ukrepi precej verjetno hitro in učinkovito izvajali tudi v primerih finančnih težav. Kadar agencija ugotovi bistvene pomanjkljivosti ali ovire, investicijskemu podjetju določi dvomesečni rok za predložitev popravljenega načrta. Če popravljeni načrt pomanjkljivosti ne odpravlja ustrezno, lahko agencija investicijsko podjetje usmeri k določenim spremembam. S tem se zagotavlja iterativen postopek izboljševanja kakovosti načrtov sanacije. Člen prenaša 6. člen Direktive 2014/59/EU.

K 15. členu:

S členom se zahteva, da vsak načrt sanacije vključuje okvir kazalnikov, ki določajo, kdaj se izvedejo ustrezni ukrepi iz načrta. Kazalniki so lahko kvalitativni ali kvantitativni in morajo biti enostavni za spremljanje. Investicijsko podjetje lahko ukrepa tudi, če pogoji za kazalnik niso izpolnjeni, ali pa ne ukrepa, čeprav so izpolnjeni, če upravljalni organ meni, da je to glede na razmere primerno. O takšni odločitvi mora nemudoma obvestiti agencijo. S tem se zagotavlja ustrezna prožnost pri uporabi načrta sanacije ob hkratnem nadzoru agencije. Člen prenaša 9. člen Direktive 2014/59/EU.

K 16. členu:

S členom se ureja načrt sanacije skupine za primere, ko je investicijsko podjetje nadrejena družba v skupini. Nadrejena družba pripravi načrt sanacije za skupino kot celoto, ki opredeli ukrepe na ravni nadrejene družbe in vsakega posameznega subjekta. Kadar je investicijsko podjetje podrejena družba v skupini s sedežem nadrejene družbe v drugi državi članici, agencija sodeluje s konsolidacijskim nadzornikom pri oceni načrta. Za skupinski načrt sanacije se smiselno uporabljajo določbe 13. do 15. člena, s čimer se zagotavlja enaka kakovost in postopek kot pri individualnih načrtih. Člen prenaša 7. in 8. člen Direktive 2014/59/EU.

K 17. členu:

S členom se agenciji omogoča, da ob upoštevanju načela sorazmernosti določi poenostavljene obveznosti glede vsebine, podrobnosti in rokov za pripravo načrtov sanacije. Pri presoji agencija upošteva vpliv, ki bi ga imelo prenehanje investicijskega podjetja na finančni sistem, ob upoštevanju njegove narave, velikosti in medsebojne povezanosti. Poenostavljene obveznosti se lahko kadarkoli preklicajo, njihova uporaba pa ne vpliva na pooblastila agencije za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje iz 18. do 20. člena tega zakona. Agencija vsaj enkrat letno preveri, ali so pogoji za poenostavitve še izpolnjeni. Glede na to, da v Republiki Sloveniji v področje uporabe zakona spadata dve manjši borznoposredniški družbi, je pričakovati, da bo agencija za obe uporabila poenostavljene obveznosti. Člen prenaša opcijsko določbo iz 4. člena Direktive 2014/59/EU.

K 18. členu:

S členom se prenašajo ukrepi za zgodnje posredovanje, ki jih agencija lahko uporabi, kadar investicijsko podjetje krši ali bo verjetno kršilo bonitetne zahteve. Zgodnje posredovanje je vmesna stopnja med rednim nadzorom in reševanjem, namenjena pravočasnemu ukrepanju za preprečitev nadaljnjega poslabšanja finančnega položaja investicijskega podjetja. Agencija lahko med drugim zahteva izvedbo ukrepov iz načrta sanacije, pripravo programa za obnovo poslovanja, sklic skupščine delničarjev, pripravo načrta za prestrukturiranje dolgov, spremembo poslovne strategije ali strukture ter predložitev informacij za posodobitev načrta reševanja. Sklici na bonitetne zahteve so prilagojeni za investicijska podjetja – namesto Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU se sklicuje na Uredbo 2019/2033/EU, zakon, ki ureja bonitetni

nadzor investicijskih podjetij, in zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov. Člen prenaša 27. člen Direktive 2014/59/EU.

K 19. členu:

S členom se agenciji podeljuje pooblastilo, da v primeru znatnega poslabšanja finančnega stanja investicijskega podjetja, resnih kršitev predpisov ali resnih upravnih nepravilnosti zahteva zamenjavo celotnega višjega vodstva ali upravljalnega organa ali njunih posameznikov, kadar ukrepi za zgodnje posredovanje iz 18. člena niso zadostni za izboljšanje stanja. Novo vodstvo se imenuje v skladu s predpisi o gospodarskih družbah in trgu finančnih instrumentov, odobri ali potrdi pa ga agencija. S tem se zagotavlja, da ima agencija učinkovit vzvod za zamenjavo vodstva, ki je odgovorno za nastale razmere, ob hkratnem spoštovanju korporativnih postopkov. Člen prenaša 28. člen Direktive 2014/59/EU.

K 20. členu:

S členom se ureja imenovanje začasnega upravitelja, ki ga agencija lahko imenuje, kadar zamenjava vodstva iz prejšnjega člena ne zadostuje za ureditev razmer. Začasni upravitelj lahko bodisi zamenja upravljalni organ bodisi z njim začasno sodeluje, kar agencija določi ob imenovanju. Agencija ob imenovanju določi tudi pooblastila začasnega upravitelja in morebitne zahteve za posvetovanje z njim ali pridobitev njegove privolitve pred sprejetjem posameznih odločitev. Imenovanje se javno objavi, razen če začasni upravitelj ni pooblaščen za zastopanje investicijskega podjetja. Začasni upravitelj mora biti ustrezno usposobljen in ne sme imeti navzkrižja interesov. Imenovanje je omejeno na največ eno leto z možnostjo izjemnega podaljšanja in ne posega v pravice delničarjev. Izpuščena je opsijska omejitev odgovornosti začasnega upravitelja iz devetega odstavka 29. člena BRRD. Člen prenaša 29. člen Direktive 2014/59/EU.

K 21. členu:

S členom se ureja usklajevanje ukrepov za zgodnje posredovanje v zvezi s skupinami. Kadar agencija namerava uporabiti ukrepe v zvezi z nadrejeno družbo, ki je investicijsko podjetje, mora o tem obvestiti Evropski bančni organ in se posvetovati z drugimi pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornikov. Agencija nato sama odloči o uporabi ukrepov, pri tem pa upošteva vpliv na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Odločitev sporoči kolegiju nadzornikov in Evropskemu bančnemu organu. S tem se zagotavlja ustrezno usklajevanje z organi drugih držav članic pred sprejetjem ukrepov, ki bi lahko vplivali na skupino kot celoto. Člen prenaša 30. člen Direktive 2014/59/EU.

K 22. členu:

S členom se agenciji nalaga priprava načrta reševanja za vsako investicijsko podjetje, ki ni del skupine pod konsolidiranim nadzorom. Načrt reševanja je ključni dokument, v katerem agencija vnaprej opredeli ukrepe za reševanje, ki jih lahko sprejme, če investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje za reševanje. Pri pripravi načrta agencija ugotovi morebitne bistvene ovire za rešljivost in po potrebi navede ukrepe za njihovo odpravo. Tretji odstavek določa, da načrt reševanja ne predvideva izredne javnofinančne pomoči, izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali likvidnostne pomoči centralne banke na podlagi nestandardnih pogojev. Točki 2 in 3 tretjega odstavka sta za slovenska investicijska podjetja praktično nerelevantni, ker investicijska podjetja nimajo dostopa do likvidnostne pomoči centralne banke, a sta vključeni za celovitost prenosa obvezne določbe iz tretjega odstavka 10. člena BRRD. Načrt reševanja se preverja in po potrebi posodablja najmanj enkrat letno ali ob bistvenih spremembah investicijskega podjetja. Agencija povzetek pomembnih vsebin pošlje investicijskemu podjetju, da se to seznanja s predvidenimi ukrepi. Člen prenaša 10. člen Direktive 2014/59/EU.

K 23. členu:

S členom se določa vsebina načrta reševanja. Načrt vključuje dvanajst obveznih elementov, med katerimi so povzetek vsebin, prikaz ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij, ocena časovnega okvira, podroben opis ocene rešljivosti, opis postopkov za določanje vrednosti kritičnih funkcij, pojasnilo o financiranju in opis različnih strategij reševanja za različne scenarije. Med obveznimi elementi je tudi opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranjanje digitalne operativne odpornosti, kar odraža spremembe, ki jih je v BRRD vnesla Uredba DORA. Načrt reševanja se pripravi na podlagi informacij iz oddelka B Priloge Direktive 2014/59/EU. Člen prenaša 10. člen Direktive 2014/59/EU.

K 24. členu:

S členom se določa obveznost investicijskega podjetja sodelovati pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja ter predložiti vse potrebne informacije. Z drugim odstavkom se investicijskemu podjetju nalaga obveznost, da nemudoma obvesti agencijo o vsaki spremembi pravne ali organizacijske sestave, poslovne dejavnosti ali finančnega položaja, ki lahko bistveno vpliva na način izvajanja načrta reševanja. Kategorije sprememb so usklajene s četrtem odstavkom 22. člena tega zakona in z drugim stavkom tretjega odstavka 39. člena ZRPPB-1. Člen prenaša 11. člen Direktive 2014/59/EU.

K 25. členu:

S členom se ureja načrt reševanja skupine za primere, ko je investicijsko podjetje nadrejena družba v skupini. Agencija kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic sprejme in posodablja načrt reševanja skupine, v katerem so določeni ukrepi za skupino kot celoto ali posamezne subjekte. Agencija si mora prizadevati za skupno odločitev v okviru kolegija za reševanje v štirih mesecih; če skupna odločitev ni sprejeta, agencija sama odloči, pri čemer obrazloži svojo odločitev in upošteva mnenja drugih organov za reševanje. Določba je poenostavljena v primerjavi z Direktivo 2014/59/EU, ki v 13. členu podrobno ureja postopek posredovanja Evropskega bančnega organa ob nesoglasjih, ker so ta pravila neposredno zavezujoča ne glede na nacionalni zakon. Za vsebino načrta reševanja skupine se smiselno uporabljajo določbe 22. do 24. člena tega zakona. Člen prenaša 12. in 13. člen Direktive 2014/59/EU.

K 26. členu:

S členom se agenciji omogoča poenostavitve načrtov reševanja po enakem načelu sorazmernosti kot pri načrtih sanacije. Poenostavljene obveznosti se lahko kadarkoli prekličejo in ne vplivajo na pooblastila agencije za pripravo in vzdrževanje postopkov za izvajanje odločitve o reševanju. Člen prenaša opcijsko določbo iz 4. člena Direktive 2014/59/EU.

K 27. členu:

S členom se ureja ocena rešljivosti, ki jo agencija opravi ob pripravi ali posodobitvi načrta reševanja. Investicijsko podjetje se šteje za rešljivo, če ga je mogoče bodisi likvidirati v okviru običajnega insolvenčnega postopka bodisi reševati z uporabo instrumentov za reševanje, pri čemer se v čim večji meri preprečijo resnejši negativni učinki na finančni sistem in zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij. Ocena rešljivosti je podlaga za ugotavljanje morebitnih bistvenih ovir za rešljivost in za pripravo ukrepov za njihovo odpravo. Agencija rezultate ocene sporoči Evropskemu bančnemu organu. Člen prenaša 15. in 16. člen Direktive 2014/59/EU.

K 28. členu:

S členom se agenciji podeljujejo pooblastila za odpravo ovir za rešljivost. Če agencija na podlagi ocene rešljivosti ugotovi bistvene ovire, o tem pisno obvesti investicijsko podjetje in mu v roku štirih mesecev omogoči, da predlaga ukrepe za njihovo odpravo. Agencija nato oceni predlagane ukrepe in če ti niso učinkoviti, lahko zahteva alternativne ukrepe, med drugim pregled sporazumov o financiranju v skupini, omejitev izpostavljenosti, omejitev ali prenehanje dejavnosti, spremembo pravne ali operativne strukture ali izdajo kvalificiranih obveznosti za izpolnjevanje zahteve MREL. S tem se zagotavlja, da agencija razpolaga z ustreznimi vzvodi za zagotovitev rešljivosti investicijskega podjetja. Člen prenaša 17. in 18. člen Direktive 2014/59/EU.

K 29. členu:

S členom se določa splošna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (zahteva MREL), ki jo mora investicijsko podjetje ves čas izpolnjevati v obsegu, ki ga z odredbo določi agencija. Zahteva MREL je ključni instrument za zagotovitev, da ima investicijsko podjetje kadarkoli na voljo zadostne vire za pokritje izgub in dokapitalizacijo v primeru reševanja. Z drugim odstavkom se zahteva izrazi dvojno – kot odstotek skupne izpostavljenosti tveganju in kot odstotek mere izpostavljenosti iz količnika finančnega vzvoda, kar zagotavlja dvoje merilo za ustreznost kapitalske opremljenosti. Ker za investicijska podjetja velja bonitetni okvir iz Uredbe 2019/2033/EU in ne iz Uredbe 575/2013/EU, drugi odstavek določa tudi, da se sklicevanja na 92. člen Uredbe 575/2013/EU razlagajo v skladu s tretjim odstavkom 45. člena Direktive 2014/59/EU, ki vzpostavlja prevedbo kapitalskih zahtev za investicijska podjetja. S tretjim odstavkom se določajo pogoji za

kvalificirane obveznosti s sklicevanjem na 72a., 72b. in 72c. člen Uredbe 575/2013/EU, ki določajo merila glede ročnosti, podrejenosti, izdajatelja in drugih lastnosti obveznosti, ki se smejo upoštevati pri izpolnjevanju zahteve MREL. Brez teh pogojev agencija ne bi mogla presoditi, ali konkretna obveznost investicijskega podjetja izpolnjuje zahteve za vključitev v MREL. S četrnim odstavkom se ureja poseben položaj dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki se pri izpolnjevanju zahteve MREL upoštevajo le, kadar je znesek glavnice znan in fiksni ali rastoč ter nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta. S tem se preprečuje vključevanje obveznosti z negotovo vrednostjo v izračun MREL. Člen prenaša 45., 45b. in delno 45c. člen Direktive 2014/59/EU. Podrobnejše določbe o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti so pokrite s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 30. členu:

S členom se urejajo merila in način določitve zahteve MREL. S prvim odstavkom se agenciji nalaga določitev zahteve za vsako investicijsko podjetje, ki ni subjekt za likvidacijo, na podlagi petih meril: možnosti uporabe instrumentov za reševanje, potrebe po zadostnem kapitalu za pokritje izgub in dokapitalizacijo, upoštevanja morebitnih izključitev iz bail-in, velikosti in profila tveganja investicijskega podjetja ter obsega negativnih vplivov propada na finančno stabilnost. Z drugim odstavkom se določa formula za izračun zahteve MREL, ki temelji na dveh sestavinah: pokritju celotne pričakovane izgube in dokapitalizaciji investicijskega podjetja do ravnih, ki mu omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za dovoljenje v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta. Ta formula je jedro celotne ureditve MREL in zagotavlja, da je zahteva določena na podlagi objektivnih meril, ne pa arbitrarno. S tretjim odstavkom se ureja položaj investicijskih podjetij, ki so v načrtu reševanja opredeljena kot subjekti za likvidacijo – zanje agencija lahko določi zahtevo MREL le v obsegu za pokritje izgub, ne pa tudi za dokapitalizacijo, kar odraža dejstvo, da se ti subjekti v primeru propada ne bodo reševali, temveč bodo predmet običajnega insolvenčnega postopka. S četrnim odstavkom se agenciji omogoča, da v primeru pričakovane diskrecijske izključitve posameznih razredov obveznosti iz bail-in zahteva izpolnjevanje zahteve MREL z drugimi kvalificiranimi obveznostmi v ustreznem obsegu. S petim odstavkom se agenciji nalaga obrazložitev vsake odločitve o zahtevi MREL in redno preverjanje njene ustreznosti ob upoštevanju sprememb bonitetnih zahtev. S šestim odstavkom se agenciji nalaga, da pri določitvi zahteve MREL določi ustrezen prehodni rok za njeno izpolnitev, ki ne sme biti daljši od štirih let. S tem se investicijskemu podjetju zagotovi razumen čas za prilagoditev kapitalske strukture in izdajo morebitnih kvalificiranih obveznosti. S sedmim odstavkom se agenciji nalaga sporočanje odločitve investicijskemu podjetju. Člen prenaša 45c. člen Direktive 2014/59/EU. Določba je poenostavljena v primerjavi z direktivo, ki v členih 45d do 45h podrobno ureja zahteve za globalno sistemsko pomembne institucije, konsolidirano in notranjo MREL. Podrobnejše določbe o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti so pokrite s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 31. členu:

S členom se ureja izpolnjevanje zahteve MREL in poročanje. Investicijska podjetja zahtevo izpolnjujejo z instrumenti kapitala in kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega in četrtega odstavka 29. člena, s čimer se zagotavlja, da se v izračun vključujejo le obveznosti ustrezne kakovosti. Investicijsko podjetje poroča agenciji o višini in sestavi kapitala in kvalificiranih obveznosti na način in v rokih, ki jih agencija določi s podzakonskim predpisom. Ta podzakonski predpis je eden od dveh, predvidenih s tem zakonom, in bo agenciji omogočil prilagoditev obsega poročanja velikosti in kompleksnosti posameznega investicijskega podjetja. Agencija lahko od investicijskega podjetja zahteva tudi javno razkritje informacij o izpolnjevanju zahteve MREL, kar prispeva k tržni disciplini in preglednosti. Člen prenaša 45i. člen Direktive 2014/59/EU.

K 32. členu:

S členom se določa pet ciljev reševanja, ki jih agencija upošteva pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje: zagotovitev kontinuitete kritičnih funkcij, preprečitev resnejših negativnih učinkov na finančno stabilnost, zaščita javnih sredstev z zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, zaščita strank investicijskega podjetja in zaščita sredstev in premoženja strank. Agencija si pri uresničevanju ciljev prizadeva čim bolj zmanjšati stroške reševanja in se izogibati zniževanju vrednosti, razen če je to potrebno za doseganje ciljev. Člen prenaša 31. člen Direktive 2014/59/EU.

K 33. členu:

S členom se prenašajo trije kumulativni pogoji, ki morajo biti vsi hkrati izpolnjeni, da agencija lahko uporabi ukrepe za reševanje: investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo, ni mogoče razumno pričakovati alternativnih ukrepov, ki bi preprečili propad, in ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa. Presoja javnega interesa se opravi glede na cilje reševanja iz prejšnjega člena – ukrepi za reševanje se štejejo za potrebne, če so sorazmerni za doseganje enega ali več ciljev in če se s prenehanjem investicijskega podjetja v običajnem insolvenčnem postopku ti cilji ne bi dosegli v enaki meri. Kumulativnost pogojev zagotavlja, da se ukrepi za reševanje uporabijo le kot ultima ratio, ko so vse druge možnosti izčrpane. Člen prenaša 32. člen Direktive 2014/59/EU.

K 34. členu:

S členom se določajo štiri merila, na podlagi katerih se ugotavlja, ali investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo: kršitev ali verjeten propad pogojev za dovoljenje, presežek obveznosti nad sredstvi, nezmožnost poravnave dolgov ob zapadlosti in potreba po izredni javnofinančni pomoči. Drugi odstavek določa tri izjeme, ko se prejemanje izredne javnofinančne pomoči ne šteje za propad: državno jamstvo za likvidnostna posojila centralne banke, državno jamstvo za na novo izdane obveznosti in preventivna dokapitalizacija. Te izjeme so natančen prenos obveznih določb iz četrtega odstavka 32. člena Direktive 2014/59/EU. S tretjim odstavkom se agenciji nalaga nemudoma obvestiti Evropski bančni organ o ugotovitvi propada.

K 35. členu:

S členom se ureja neodvisno vrednotenje sredstev in obveznosti investicijskega podjetja, ki ga agencija zagotovi pred uporabo ukrepov za reševanje ali izvajanjem pooblastila za odpis ali konverzijo. Vrednotenje mora biti pošteno, preudarno in realno, izvede pa ga oseba, neodvisna od javnih organov in od investicijskega podjetja. Kadar neodvisno vrednotenje ni mogoče, lahko agencija izvede začasno vrednotenje z rezervo za morebitne dodatne izgube. Vrednotenje je sestavni del odločitve o uporabi ukrepov in se ne more samostojno izpodbijati, temveč je predmet preizkusa skupaj z odločitvijo o uporabi ukrepov za reševanje. Če se končno neodvisno vrednotenje razlikuje od začasnega, agencija zagotovi ustrezno prilagoditev. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 36. členu:

S členom se agenciji podeljuje pooblastilo za odreditev mirovanja obveznosti plačila ali izročitve investicijskega podjetja. Mirovanje se odredi za kratek čas – od objave odločitve do polnoči naslednjega delovnega dne – v vmesnem obdobju med ugotovitvijo, da investicijsko podjetje izpolnjuje pogoja propada in odsotnosti alternativnih ukrepov, ter sprejetjem odločitve o reševanju. Namen mirovanja je preprečiti panično umikanje sredstev strank in nasprotnih strank v kritičnem obdobju odločanja. Iz mirovanja so izvzete obveznosti do sistemov in upravljavcev plačilnih in poravnalnih sistemov, do centralnih nasprotnih strank in do centralnih bank. Agencija o odreditvi mirovanja nemudoma obvesti investicijsko podjetje in organe iz 12. člena pred sprejetjem odločitve o reševanju. Člen prenaša 33a. člen Direktive 2014/59/EU.

K 37. členu:

S členom se ureja postopek sprejema odločitve o začetku postopka reševanja. Agencija sprejme odločitev, kadar ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za reševanje. V odločitvi določi instrumente za reševanje, obseg njihove uporabe in morebitne omejitve pravic delničarjev ali upnikov. Odločitev nemudoma objavi na spletni strani in v treh dneh objavi obvestilo z glavnimi informacijami o učinkih za delničarje, upnike in druge osebe. Agencija odločitev o začetku postopka in obvestilo o začetku postopka posreduje v objavo tudi Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, kar zagotavlja javno dostopnost informacije o začetku reševanja prek uradnega registra, skladno z ureditvijo za banke na podlagi 249. člena ZRPPB-1. Četrty odstavek našteva organe, ki jih agencija nemudoma obvesti o začetku reševanja: investicijsko podjetje, Enotni odbor za reševanje, ministrstvo za finance, Banko Slovenije, Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropsko komisijo in pristojne organe držav članic podružnic. Vključitev ESMA in EIOPA je prenos obvezne zahteve iz točke (j) drugega odstavka 83. člena BRRD, ki za investicijska podjetja ni le formalna, temveč vsebinsko utemeljena, ker je ESMA njihov ključni evropski nadzorni organ. Člen prenaša 83. člen Direktive 2014/59/EU.

K 38. členu:

S členom se agenciji izrecno podeljuje pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti investicijskega podjetja. Gre za pooblastilo, ki ga Direktiva 2014/59/EU ureja v posebnem poglavju (Poglavje V, členi 59–62) in ne predstavlja instrumenta za reševanje v ožjem smislu.

S prvim odstavkom se agenciji podeljuje to pooblastilo in določa, da ga lahko uporabi neodvisno od ukrepov za reševanje ali sočasno z uporabo instrumenta za reševanje, kadar so izpolnjeni pogoji za reševanje iz 33. člena tega zakona. Z drugim odstavkom se določajo tri okoliščine, v katerih agencija pooblastilo uporabi nemudoma: kadar so izpolnjeni pogoji za reševanje, a še niso bili sprejeti instrumenti za reševanje; kadar investicijsko podjetje brez odpisa ali konverzije ne bo več sposobno uspešno poslovati; ali kadar investicijsko podjetje potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primerih preventivne dokapitalizacije iz drugega odstavka 34. člena. S tretjim odstavkom se določa strogo zaporedje odpisa in konverzije: najprej instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, nato instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, nato instrumenti dodatnega kapitala in nazadnje kvalificirane obveznosti v skladu z zaporedjem terjatev v običajnem insolvenčnem postopku. S četrnim odstavkom se zagotavlja načelo, da nobeden upnik ne utрпи večjih izgub kot v običajnem insolvenčnem postopku. S petim odstavkom se agenciji nalaga obveznost predhodnega vrednotenja sredstev in obveznosti investicijskega podjetja pred uporabo pooblastila za odpis ali konverzijo, kar zagotavlja, da odpis temelji na zanesljivi oceni finančnega položaja. S šestim odstavkom se določa, da agencija po izvedbi odpisa ali konverzije neodvisno od ukrepa za reševanje zagotovi neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev, s čimer se preveri, ali je bilo spoštovano načelo iz četrtega odstavka. Člen prenaša 59. do 62. člen Direktive 2014/59/EU.

K 39. členu:

S členom se določajo splošna pravila za uporabo instrumentov za reševanje investicijskih podjetij. S prvim odstavkom se naštevajo štiri instrumenti za reševanje: reševanje s sredstvi upnikov, prodaja poslovanja, premostitveno investicijsko podjetje in izločitev sredstev. Vrstni red instrumentov sledi sosledju členov v zakonu. Z drugim odstavkom se določa, da mora agencija ob uporabi instrumenta reševanja s sredstvi upnikov predhodno ali sočasno uporabiti pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz 38. člena tega zakona, s čimer se zagotavlja, da se pred posegom v širše obveznosti investicijskega podjetja najprej v celoti izčrpajo kapitalski instrumenti. S tretjim odstavkom se agenciji omogoča uporaba instrumentov v kakršni koli kombinaciji ali večkratna uporaba, razen instrumenta izločitve sredstev, ki se lahko uporabi le skupaj z drugim instrumentom. S četrnim odstavkom se ureja položaj preostalega dela investicijskega podjetja, kadar se z instrumentom prodaje ali premostitvenega investicijskega podjetja prenese le del sredstev – nad preostalim delom se uvede običajni insolvenčni postopek. S petim odstavkom se za izvajanje pooblastil agencije pri uporabi instrumentov izključuje uporaba določb drugih predpisov ali pogodbenih ureditev, ki bi lahko ovirale hitro in učinkovito reševanje – zlasti zahtev za pridobitev dovoljenj ali soglasij, zahtev glede obveščanja in objave, omejitev prenosljivosti ter omejitev glede izvrševanja pogodb o finančnem zavarovanju. Brez te določbe bi agencija pri vsakem prenosu morala izpolniti postopkovne zahteve iz predpisov o gospodarskih družbah, trgu finančnih instrumentov in finančnem zavarovanju, kar bi onemogočilo pravočasno ukrepanje. S šestim odstavkom se izključuje uporaba določb zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, glede izpodbijanja pravnih dejanj v škodo upnikov za prenose, izvedene z uporabo instrumentov za reševanje. S tem se preprečuje, da bi se prenos, ki jih agencija izvede v okviru reševanja, naknadno izpodbijali po splošnih insolvenčnopravnih pravilih. Člen prenaša 37. člen Direktive 2014/59/EU. Določbe o izterjavi stroškov reševanja (sedmi odstavek 37. člena), dodatnih instrumentih (deveti odstavek 37. člena) in pragovih za uporabo državnih instrumentov (deseti odstavek 37. člena) niso izrecno prenesene – pokrite so s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 40. členu:

S členom se ureja instrument reševanja s sredstvi upnikov (bail-in), s katerim agencija odpiše ali konvertira obveznosti investicijskega podjetja za pokritje izgub ali za dokapitalizacijo. S prvim odstavkom se določata dva namena uporabe instrumenta: pokritje izgub z odpisom ali konverzijo obveznosti v kapital ter dokapitalizacija investicijskega podjetja ali premostitvenega investicijskega podjetja. Z drugim odstavkom se določa, da agencija lahko instrument za namen dokapitalizacije uporabi le, če obstaja razumna možnost,

da bo njegova uporaba skupaj z drugimi ukrepi ponovno vzpostavila finančno trdnost in zagotovila dolgoročno uspešno poslovanje investicijskega podjetja. S tem se preprečuje, da bi agencija odpisala obveznosti upnikov v primeru, ko investicijsko podjetje nima možnosti za preživetje – v takem primeru je ustrežnejši običajni insolvenčni postopek. S tretjim odstavkom se iz uporabe instrumenta izključuje enajst kategorij obveznosti, ki jih agencija ne sme odpisati ali konvertirati. Izključitve povzemajo obvezne izključitve iz drugega odstavka 44. člena Direktive 2014/59/EU, prilagojene za investicijska podjetja. Izključitev kritih vlog v 1. točki je oblikovana z varovalko »kadar investicijsko podjetje sprejema vloge«, saj investicijska podjetja praviloma ne sprejemajo vlog; izključitev je vključena za celovitost prenosa obvezne določbe. Izključitev v 11. točki se nanaša na obveznosti znotraj iste skupine v postopku reševanja, ki praviloma služijo notranjemu financiranju in morajo biti zaščitene, da se ohrani stabilnost skupine kot celote. S četrtem odstavkom se določa, da izključitev kritih vlog in zavarovanih obveznosti ne preprečuje uporabe instrumenta za znesek, ki presega zajamčeni znesek oziroma vrednost zavarovanja. S tem se zagotavlja, da izključitev varuje le zavarovani del obveznosti, ne pa tudi presežka, ki ostane predmet bail-in. S petim odstavkom se agenciji omogoča diskrecijska izključitev posameznih obveznosti v izjemnih okoliščinah, kadar obveznosti ni mogoče odpisati v razumnem roku, kadar je izključitev nujna za kontinuiteto kritičnih funkcij ali za preprečitev prenosa negativnih učinkov, ali kadar bi odpis povzročil zmanjšanje vrednosti sredstev investicijskega podjetja. Člen prenaša 43. in 44. člen Direktive 2014/59/EU. Podrobnejše določbe o prispevku iz sheme za financiranje reševanja ob diskrecijski izključitvi (četrti do osmi odstavek 44. člena), o prodaji podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam (44a. člen), o oceni obsega bail-in (46. člen), obravnavi delničarjev (47. člen), zaporedju (48. člen), načrtu reorganizacije poslovanja (52. člen) ter izvedbenih standardih (53. do 55. člen) niso izrecno prenesene – pokrite so s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 41. členu:

S členom se ureja instrument prodaje poslovanja, s katerim agencija prenese delnice, lastniške instrumente ali sredstva, pravice in obveznosti investicijskega podjetja na prevzemnika, ki ni premostitveno investicijsko podjetje. S prvim odstavkom se določa obseg prenosa – agencija lahko prenese lastniške instrumente ali vsa oziroma posamezna sredstva, pravice ali obveznosti. Z drugim odstavkom se določa, da se prenos izvede brez soglasja delničarjev ali tretjih oseb, kar je nujno za hitrost in učinkovitost ukrepanja. S tretjim odstavkom se zagotavljajo tržni pogoji ob upoštevanju okoliščin in pravil o državni pomoči. S četrtem odstavkom se zagotavlja odprt, pregleden in nediskriminatoren postopek trženja, agencija pa si prizadeva doseči čim višjo ceno. S petim odstavkom se agenciji omogoča, da izjemoma izvede prenos brez trženja, kadar bi to ogrozilo cilje reševanja. S šestim odstavkom se določa, da mora kupec ob prenosu razpolagati z ustreznim dovoljenjem za opravljanje dejavnosti, ki jih pridobi s prenosom. S sedmim odstavkom se kupec opredeli kot pravni naslednik investicijskega podjetja v postopku reševanja, ki lahko še naprej uveljavlja vse pravice v zvezi s prenesenimi sredstvi, vključno s pravicami do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter odškodninskih shem za investitorje. Z osmim odstavkom se agenciji omogoča, da s soglasjem kupca izvede povratni prenos sredstev, pravic ali obveznosti nazaj na investicijsko podjetje, kadar se to izkaže za potrebno. Z devetim odstavkom se določa, da delničarji, upniki in druge osebe ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi, s čimer se zagotavlja pravna varnost prenosa. Člen prenaša 38. in 39. člen Direktive 2014/59/EU. Podrobnejše določbe o pripisovanju nadomestila kupca (četrti odstavek 38. člena) in o oceni kvalificiranega deleža (osmi in deveti odstavek 38. člena) so pokrite s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 42. členu:

S členom se ureja instrument premostitvenega investicijskega podjetja. S prvim odstavkom se premostitveno investicijsko podjetje opredeli kot pravna oseba, ki jo ustanovi in upravlja agencija za prevzemanje in upravljanje prenesenih sredstev, pravic in obveznosti z namenom ohranjanja kritičnih funkcij. Z drugim odstavkom se določa obseg prenosa – agencija lahko prenese lastniške instrumente ali vsa oziroma posamezna sredstva, pravice ali obveznosti. S tretjim odstavkom se določa, da mora premostitveno investicijsko podjetje pridobiti ustrezno dovoljenje, zahteve za izdajo dovoljenja pa se obravnavajo prednostno, da se zagotovi hitrost ukrepanja. S četrtem odstavkom se določa, da se prenos izvede brez soglasja delničarjev ali tretjih oseb in brez izpolnjevanja postopkovnih zahtev iz predpisov o gospodarskih družbah, prevzemih in trgu finančnih instrumentov. S petim odstavkom se premostitveno investicijsko podjetje opredeli kot pravni naslednik investicijskega podjetja v postopku reševanja, ki lahko

še naprej uveljavlja vse pravice, vključno s pravicami do članstva v plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemih, na organiziranem trgu ter v odškodninskih shemah za investitorje. S šestim odstavkom se določa, da delničarji, upniki in druge osebe ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev. S sedmim odstavkom se agenciji omogoča povratni prenos sredstev, pravic ali obveznosti nazaj na investicijsko podjetje v postopku reševanja ali na prvotne imetnike. Z osmim odstavkom se določajo štirje pogoji za prenehanje premostitvenega investicijskega podjetja. Z devetim odstavkom se določa največje trajanje dveh let z možnostjo podaljšanja za enoletna obdobja, kadar je to potrebno za doseganje ciljev reševanja. Člen prenaša 40. in 41. člen Direktive 2014/59/EU. Podrobnejše določbe o ustanovitvi, upravljanju, poslovanju in prenehanju premostitvenega investicijskega podjetja so pokrite s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 43. členu:

S členom se ureja instrument izločitve sredstev, s katerim agencija prenese sredstva, pravice ali obveznosti investicijskega podjetja v postopku reševanja ali premostitvenega investicijskega podjetja na posebno družbo za upravljanje sredstev. S prvim odstavkom se določa prenos na eno ali več družb za upravljanje sredstev. Z drugim odstavkom se določajo trije pogoji za uporabo instrumenta: kadar bi likvidacija sredstev v okviru običajnega insolvenčnega postopka lahko negativno vplivala na finančne trge, kadar je prenos potreben za nemoteno delovanje investicijskega podjetja ali premostitvenega investicijskega podjetja, ali kadar je prenos potreben za zagotovitev čim višjih prihodkov iz likvidacije. S tretjim odstavkom se določa, da se instrument izločitve sredstev uporabi le skupaj z drugim instrumentom za reševanje, kar zagotavlja, da se slaba sredstva izločijo v okviru širšega postopka reševanja. S četrtem odstavkom se družba za upravljanje sredstev opredeli kot pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in upravlja agencija z namenom čim večjega povečanja vrednosti prenesenih sredstev pri končni prodaji ali ureditvi prenehanja. Kot družba za upravljanje sredstev se lahko uporabi tudi družba, ustanovljena na podlagi zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, s čimer se preprečuje podvajanje infrastrukture za dva majhna zavezanca. S petim odstavkom se določa, da se prenos izvede brez soglasja delničarjev ali tretjih oseb in brez izpolnjevanja postopkovnih zahtev iz predpisov o gospodarskih družbah, prevzemih in trgu finančnih instrumentov. S šestim odstavkom se določa, da delničarji, upniki in druge osebe ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev. S sedmim odstavkom se agenciji omogoča povratni prenos sredstev nazaj na investicijsko podjetje v postopku reševanja. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU. Podrobnejše določbe o ustanovitvi družbe, nadomestilu za prenos, podrobnostih povratnega prenosa ter poslovanju in prenehanju družbe za upravljanje sredstev so pokrite s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 44. členu:

S členom se ureja uporaba državnih instrumentov finančne stabilizacije, ki predstavljajo skrajno možnost posredovanja države v reševanje investicijskega podjetja. S prvim odstavkom se določata dva instrumenta: javna finančna podpora za dokapitalizacijo, pri kateri država zagotovi kapital investicijskemu podjetju v zameno za kapitalske instrumente, in začasno javno lastništvo, pri katerem država prevzame lastništvo investicijskega podjetja. Z drugim odstavkom se določata dva kumulativna pogoja za uporabo. Prvič, instrumenti za reševanje iz 39. člena morajo biti predhodno uporabljeni v čim večji meri, pa sami ne bi zadostovali za preprečitev znatnega škodljivega vpliva na finančno stabilnost. Drugič, delničarji, imetniki kapitalskih instrumentov in imetniki obveznosti za bail-in morajo predhodno zagotoviti prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo v višini najmanj 8 odstotkov skupnih obveznosti vključno s kapitalom investicijskega podjetja. Ta prag je ključna varovalka za zaščito davkoplačevalcev in zagotavlja, da se javna sredstva uporabijo šele, ko so zasebni viri v zadostni meri izčrpani. S tretjim odstavkom se določa, da odločitev o uporabi sprejme Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, pristojnega za finance, in po posvetovanju z agencijo. S četrtem odstavkom se določa, da se instrumenti javne finančne stabilizacije lahko uporabijo šele, ko agencija prejme pogojno, začasno ali dokončno odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe instrumenta z notranjim trgom Evropske unije. Določba je oblikovana po vzoru šestega odstavka 79. člena ZRPPB-1. Člen prenaša deseti odstavek 37. člena ter 56. do 58. člen Direktive 2014/59/EU. Podrobnejši pogoji za uporabo državnih instrumentov, zlasti dodatni pogoji glede finančne stabilnosti in javnega interesa, upoštevanje predhodnega vrednotenja ter postopek pridobitve odločitve Evropske komisije o skladnosti z notranjim trgom, so pokriti s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 45. členu:

S členom se določajo splošne posledice začetka reševanja za pogodbeno razmerja investicijskega podjetja. Začetek postopka reševanja sam po sebi ne vpliva na veljavnost pogodb in ne pomeni razloga za odpoved pogodb, uveljavitev jamstev, pobot, predčasno izpolnitev obveznosti ali sprožitev katerega koli drugega pogodbenega mehanizma. S tem se preprečuje, da bi nasprotne stranke ob začetku reševanja množično uveljavljale pogodbeno pravice in s tem ogrozile premoženjski položaj investicijskega podjetja ter cilje reševanja. Zaščita se razteza tudi na pogodbe podrejenih družb, kadar so obveznosti zajamčene ali drugače zavarovane s strani investicijskega podjetja v postopku reševanja. Člen prenaša 68. do 70. člen Direktive 2014/59/EU.

K 46. členu:

S členom se ureja vpliv začetka postopka reševanja na postopke izvršbe ali zavarovanja. Po začetku reševanja ni dovoljeno izdajati novih izvršilnih sklepov, tekoči postopki se ustavijo. Nacionalna določba po vzoru 96.a člena ZRPPB-1.

K 47. členu:

S členom se agenciji podeljuje pooblastilo za začasno mirovanje pravic do odpovedi pogodb ob začetku postopka reševanja. Brez tega pooblastila bi nasprotne stranke investicijskega podjetja ob začetku reševanja masovno uveljavljale pogodbeno pravice do odpovedi pogodb, zlasti iz izvedenih finančnih instrumentov, repo poslov in drugih finančnih pogodb, ki praviloma vsebujejo klavzule o predčasni odpovedi ob insolventnosti ali reševanju. Takšno ravnanje bi razgradilo bilanco investicijskega podjetja, še preden bi agencija lahko uporabila instrumente za reševanje. S prvim odstavkom se agenciji omogoča odreditev mirovanja za kratko obdobje od objave obvestila o začetku reševanja do polnoči naslednjega delovnega dne, pod pogojem, da se obveznosti plačila, prenosa in zagotavljanja zavarovanja še naprej izvajajo. Z drugim odstavkom se mirovanje razširja na pogodbe podrejenih družb, kadar za obveznosti iz teh pogodb jamči investicijsko podjetje v postopku reševanja in pravice do odpovedi temeljijo izključno na insolventnosti ali finančnem stanju investicijskega podjetja. S tretjim odstavkom se iz mirovanja izvzemajo obveznosti do sistemov poravnave, centralnih nasprotnih strank in centralnih bank, kar zagotavlja nemoteno delovanje finančne infrastrukture. S četrtem odstavkom se nasprotni stranki omogoča uveljavljanje pravice do odpovedi pred iztekom obdobja mirovanja le, če prejme obvestilo agencije, da pravice in obveznosti iz pogodbe ne bodo prenesene ali odpisane. Člen prenaša 71. člen Direktive 2014/59/EU, po vzoru 151. člena ZRPPB-1.

K 48. členu:

S členom se ureja izredna uprava, ki jo agencija lahko uvede ob začetku ali kadarkoli med postopkom reševanja. Izredni upravitelj zamenja upravljalni organ investicijskega podjetja in ima vsa pooblastila delničarjev in upravljalnega organa, a jih izvaja le pod nadzorom agencije. Izredni upravitelj mora biti ustrezno usposobljen in ne sme imeti navzkrižja interesov. V dveh mesecih po imenovanju mora agenciji predložiti poročilo o finančnem položaju investicijskega podjetja ter načrt ukrepov. Imenovanje je omejeno na največ eno leto z možnostjo izjemnega podaljšanja. Člen prenaša 35. člen Direktive 2014/59/EU.

K 49. členu:

S členom se agenciji podeljuje sedem dodatnih pooblastil v postopku reševanja: prenehanje prednostne pravice delničarjev do novih delnic, začasna ustavitev ali umik finančnih instrumentov iz trgovanja, zahteva po medsebojni pomoči med investicijskim podjetjem in prevzemnikom, sprememba ali odpoved pogodb, zahteva po izdaji kapitalskih instrumentov, razrešitev ali zamenjava vodstva ter ocena kvalificiranega deleža v kupcu. Agencija ta pooblastila izvaja ne glede na omejitve ali zahteve za soglasja iz drugih zakonov ali statutov investicijskega podjetja, kar je nujno za učinkovito izvedbo reševanja. Člen prenaša 63. do 67. člen Direktive 2014/59/EU.

K 50. členu:

S členom se prenaša temeljno načelo reševanja NCWO (no creditor worse off), ki zagotavlja, da nobeden delničar ali upnik pri reševanju ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v običajnem insolventnem postopku na dan sprejema odločitve o reševanju. Agencija v šestih mesecih po uporabi instrumentov za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno obravnave delničarjev in upnikov. Če se ugotovi, da je delničar ali upnik utrpel večje izgube, je upravičen do plačila razlike iz sheme za financiranje reševanja. To načelo je temeljni

zaščitni mehanizem za upnike in delničarje ter pogoj za legitimnost ukrepov za reševanje. Člen prenaša 73. do 75. člen Direktive 2014/59/EU, po vzoru 153. člena ZRPPB-1.

K 51. členu:

S členom se urejajo zaščitni ukrepi pri prenosu sredstev, pravic ali obveznosti investicijskega podjetja v postopku reševanja. Agencija zagotovi zaščito v zvezi z dogovori o pobotu in pogodbenem pobotu, dogovori o jamstvu, kritimi obveznicami in dogovori o nasprotni terjatvi. Zlasti zagotovi, da se pri prenosih ne prenesejo le posamezna sredstva iz dogovorov o pobotu brez sočasnega prenosa vseh ostalih, razen če je delni prenos potreben za doseganje ciljev reševanja. Enako velja za zavarovana sredstva, ki se ne prenesejo brez sočasnega prenosa koristi iz zavarovanja. Člen prenaša 76. do 80. člen Direktive 2014/59/EU.

K 52. členu:

S členom se agenciji omogoča zahtevati od investicijskih podjetij vodenje podrobnih evidenc finančnih pogodb, katerih pogodbenice so. Evidenčne služijo pripravi načrtov sanacije in reševanja ter izvajanju pooblastil agencije v postopku reševanja. Agencija lahko določi rok za predložitev evidenc, pri čemer za vsa investicijska podjetja veljajo enaki roki. Vsebino in obliko evidenc agencija podrobneje uredi s podzakonskim predpisom, ki je eden od dveh podzakonskih predpisov, predvidenih s tem zakonom. Člen prenaša osmi odstavek 5. člena, osmi odstavek 10. člena in sedmi odstavek 71. člena Direktive 2014/59/EU.

K 53. členu:

S členom se ureja shema za financiranje reševanja investicijskih podjetij. S prvim odstavkom se uporaba sredstev enotnega sklada za reševanje pogojuje s tem, da investicijsko podjetje spada v področje uporabe Uredbe 806/2014/EU, ki se za investicijska podjetja uporablja le, kadar so zajeta pod konsolidiran nadzor nadrejene družbe s strani Evropske centralne banke. Z drugim odstavkom se agencija določi kot pristojni organ za zbiranje in prenos prispevkov investicijskih podjetij v enotni sklad za reševanje. S tretjim odstavkom se določa, da investicijska podjetja plačajo prispevke na podlagi odločbe agencije. S četrtem odstavkom se agenciji omogoča predlagati Enotnemu odboru za reševanje uporabo sredstev enotnega sklada za financiranje ukrepov za reševanje. Člen prenaša 99. do 103. člen Direktive 2014/59/EU.

K 54. členu:

S členom se prenašajo splošna načela za čezmejno reševanje, ki jih agencija upošteva pri odločanju ali ukrepanju, ki lahko vpliva na eno ali več drugih držav članic. Med načeli so obveznost učinkovitega odločanja, pravočasnost, medsebojno sodelovanje med organi, ustrezno upoštevanje interesov držav članic, v katerih investicijsko podjetje ali skupina deluje, zlasti učinka odločitev na finančno stabilnost in fiskalne vire, ter uravnoteženje interesov različnih držav članic. Člen prenaša 87. člen Direktive 2014/59/EU.

K 55. členu:

S členom se ureja sodelovanje agencije z organi za reševanje drugih držav članic, kadar je investicijsko podjetje del čezmejne skupine. Agencija in organi za reševanje si medsebojno izmenjujejo vse informacije, potrebne za izvajanje nalog, ter si prizadevajo za usklajeno uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil v zvezi s skupino. Člen poenostavljeno prenaša 90. do 92. člen Direktive 2014/59/EU. Podrobnejše določbe o vzpostavitvi in delovanju kolegijev za reševanje (88. in 89. člen Direktive 2014/59/EU) niso izrecno prenesene, ker za slovenska investicijska podjetja vzpostavitev kolegija ni potrebna – pokrite so s subsidiarno uporabo Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank na podlagi drugega odstavka 10. člena tega zakona.

K 56. členu:

S členom se ureja priznavanje in izvrševanje postopkov reševanja tretjih držav v zvezi z investicijskimi podjetji, ki imajo podružnico v Republiki Sloveniji. Agencija lahko prizna postopke tretje države, kadar oceni, da je to v javnem interesu in da se s priznanjem dosežejo cilji, primerljivi s cilji reševanja iz tega zakona. Z drugim odstavkom se določajo štirje razlogi za zavrnitev priznavanja: negativen vpliv na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji, potreba po ločenih ukrepih za sredstva v Republiki Sloveniji, neenaka obravnava upnikov v primerjavi z upniki tretje države ali bistvene fiskalne posledice za Republiko Slovenijo. Člen prenaša 93. do 98. člen Direktive 2014/59/EU.

K 57. členu:

S členom se ureja postopek odločanja agencije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem investicijskih podjetij. Agencija odloča s sklepi, odredbami in odločbami. Za postopke odločanja se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, kar zagotavlja, da agencija pri reševanju investicijskih podjetij uporablja postopkovni okvir, ki ga že uporablja pri opravljanju nadzornih nalog.

K 58. členu:

S členom se urejajo obveznosti obveščanja po začetku reševanja. Agencija v treh dneh objavi obvestilo na svoji spletni strani, investicijsko podjetje pa ga objavi tudi na svoji spletni strani in v skladu s pravili organiziranega trga ter ga pošlje delničarjem in imetnikom dolžniških instrumentov. Agencija obvestilo posreduje v objavo tudi Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

K 59. členu:

S členom se ureja sodno varstvo zoper odločbe agencije, izdane na podlagi tega zakona. Tožba se vložijo v 30 dneh od objave odločbe, vložitve ne zadrži izvršitve, kar je nujno za zagotovitev učinkovitosti ukrepov za reševanje. Zadeve so nujne in sodišče odloča prednostno. Zakon ne predvideva instituta odločbe o preizkusu, ker ga Direktiva 2014/59/EU ne zahteva. Člen prenaša 85. člen Direktive 2014/59/EU.

K 60. členu:

S členom se določajo prekrški in globe za investicijska podjetja in njihove odgovorne osebe. Sedem prekrškov zajema opustitev priprave načrta sanacije, nepredložitev informacij za načrt reševanja, neizpolnjevanje zahteve MREL, neporočanje o MREL, nevedenje registra finančnih pogodb, neplačilo prispevka za financiranje reševanja in ravnanje v nasprotju z odredbami ali odločbami agencije. Razpon glob od 25.000 do 250.000 eurov za investicijska podjetja in od 5.000 do 50.000 eurov za odgovorne osebe je sorazmeren z velikostjo slovenskih investicijskih podjetij. Agencija lahko poleg globe izreče tudi javni opomin in objavi odločitve o sankcijah na svoji spletni strani. Člen prenaša 110. do 114. člen Direktive 2014/59/EU.

K 61. členu:

S členom se ureja prehod na nov zakonski okvir. S prvim odstavkom preneha veljati 293. člen Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank, ki je doslej določal smiselno uporabo za investicijska podjetja. Z drugim odstavkom se zagotavlja kontinuiteta obstoječih načrtov reševanja, ki se štejejo za pripravljene na podlagi tega zakona in se posodobijo v enem letu. S tretjim odstavkom se zagotavlja dokončanje morebitnih tekočih postopkov po določbah novega zakona.

K 62. členu:

S členom se določa šestmesečni rok za izdajo podzakonskih predpisov agencije na podlagi tega zakona. Zakon predvideva dva podzakonska predpisa: predpis o poročanju o izpolnjevanju zahteve MREL in predpis o vsebini in obliki evidenc finančnih pogodb. Do izdaje teh predpisov se smiselno uporabljajo podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, s čimer se zagotavlja kontinuiteta regulativnega okvira v prehodnem obdobju.

K 63. členu:

S členom se investicijskim podjetjem določa šestmesečni rok za pripravo načrtov sanacije po uveljavitvi zakona. Rok je sorazmeren z obsegom nalog in hkrati zagotavlja, da investicijska podjetja čim prej razpolagajo z načrtom za primer finančnih težav.

K 64. členu:

S členom se agenciji nalaga, da v treh mesecih po uveljavitvi zakona obvesti Enotni odbor za reševanje o prevzemu nalog organa za reševanje investicijskih podjetij v Republiki Sloveniji. Obveščanje je potrebno za vzpostavitev sodelovanja in za zagotovitev, da Enotni odbor pri opravljanju nalog na podlagi Uredbe 806/2014/EU upošteva novo institucionalno ureditev.

K 65. členu:

Člen določa petnajstdnevni vacatio legis.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

V. PREDLOG ZA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA PO NUJNEM ALI SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlog zakona se ne obravnava po nujnem oziroma skrajšanem postopku

VI. PRILOGE

Priloge niso priložene.